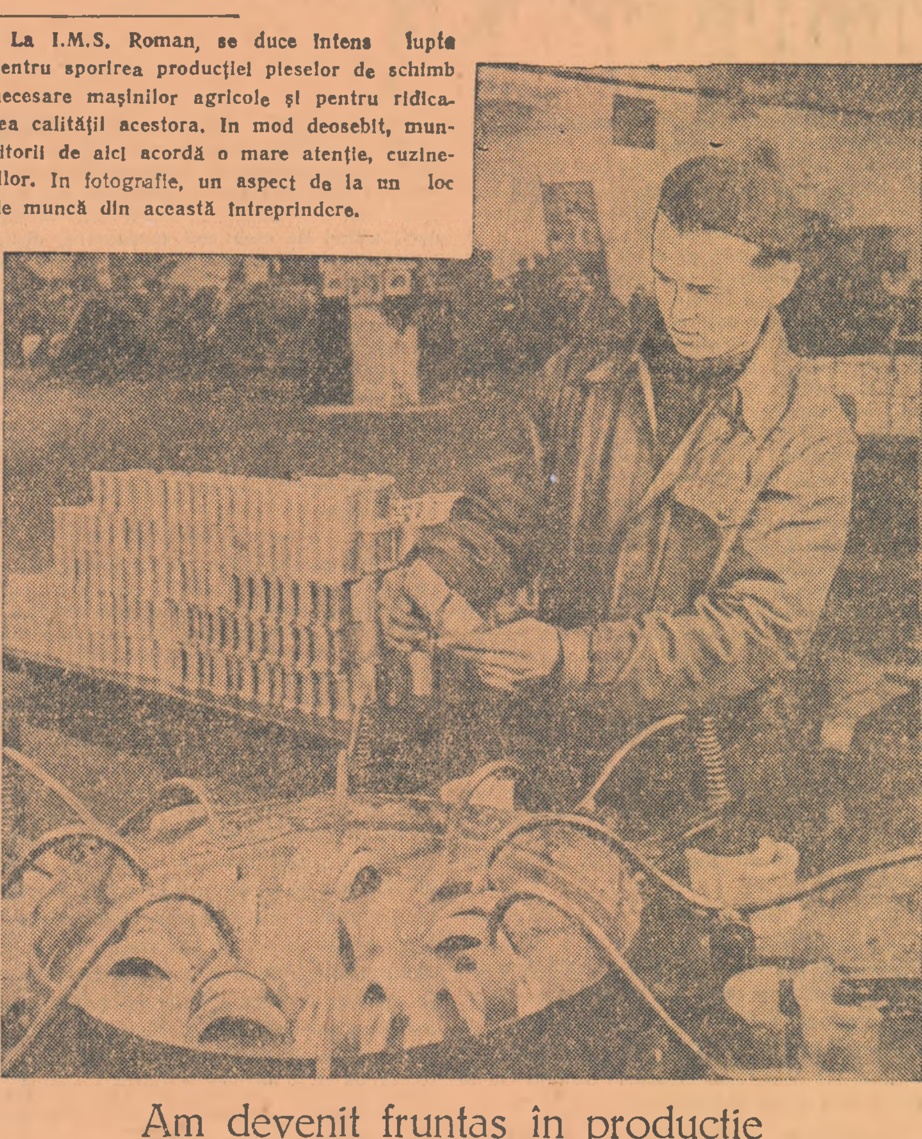
Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1576 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 21 mai 1954

De pe cuprinsul patriei

La I.M.S. Roman, se duce intensă luptă pentru sporirea producției pieselor de schimb necesare mașinilor agricole și pentru ridicarea calității acestora. In mod deosebit, muncitorii de aici acordă o mare atenție, cuzinelilor. In fotografie, un aspect de la un loc de muncă din această întreprindere.

Să respectăm pe vîrstnici, să învățăm din experiența lor

Cînd a absolvit Școala medie electrotehnică și a fost încadrat în post de maistru al secției matrițerie, Zilberman împlinise 20 de ani. Cu diploma în buzunar și cu insigna A.S.I.T. prinsă totdeauna pe reverul hainei, tînărul maistru crezîndu-se atotștiutor, ignora sfaturile pe care muncitorii vîrstnici i le dădeau.

— „N-am nevoie de sfatul dumitale", i-a zis el muncitorului Grumberg Bernard, cînd acesta a încercat să-i explice ordinea lucrărilor la matriță. „Mă bați la cap cu desenele", i-a răspuns muncitorului Petrescu Ion care-i spusese că frezorii au lăsat piesele mai groase cu 2—3 milimetri față de desen.

Există o veche zicală din popor „nici cu prăjina nu-i ajungi la nas", care se potrivește foarte bine utemistului Zilberman Marcel de la uzinele „Clement Gottwald" din Capitală.

Și tot așa, respingînd sfaturile tovarășilor săi de muncă, vremea l-a depășit pe Zilberman și într-o zi, dovedindu-se necorespunzător a fost retrogradat. Astăzi, el întocmește bonurile de lucru ale muncitorilor. Dar „atotștiutorul" Zilberman nu și-a schimbat încă năravul. De aceea pe drept cuvînt el a fost numit „încurcă lume".

Și cine nu s-a ocupat de el?

— Nu-i bine ce faci măi tinere, eu te socot copilul meu și de aceea îți vorbesc așa, îi spunea mereu comunistul Zaharia Temistocle, organizatorul de partid al secției și muncitorul Constantin Gheorghe.

Sfaturile lor n-au rodit însă pentru că Zilberman privește viața cu ochelari de cal și se poartă ca un om plin de sine. Dar el nu este singurul care de-ndată ce termină o școală sau a prins meseria se crede cel mai învățat om. Asemenea exemple se pot găsi și la fabrica „Bumbacul" din Timișoara în persoana tînărului Ștefan Lăcătuș și a utemiștilor Tajti Adalbert și Czenke Ion. Cu ei a stat de vorbă muncitorul Vischi Ilie în etate de 60 de ani, le-a arătat cum trebuie să lucreze, de ce este bine să vină cu regularitate la lucru și să aplice înaintatele metode de lucru ale fruntașilor în întrecerea socialistă. El a folosit cel mai convingător exemplu, arătîndu-le că sînt codași tocmai pentru faptul că nu au o atitudine justă față de muncă, că nu-și însușesc experiența cea mai înaintată. Dar ei n-au roșit cîtuși de puțin la critica care le-a fost făcută.

Marcel Zilberman și Tajti Adalbert și Czenke Ion au o atitudine îngîmfată nu numai față de muncitorii vîrstnici cu experiență, dar ei nu studiază nici cărțile tehnice de specialitate. Oare faptul că acești tineri sînt codași nu-i o dovadă că viața îi lasă în urmă? Astăzi la noi, a ține pas cu viața înseamnă a învăța permanent, a-ți însuși noile metode de lucru, a cunoaște experiența cea mai înaintată în producție.

Sarcinile pe care drumul nostru spre socialism le pune în fața oamenilor muncii sînt din zi în zi tot mai mari. In fabrici și uzine o bună parte a colectivelor de muncitori o formează tineretul. Ceea ce caracterizează tineretul este elanul și spiritul său inovator, pe care el trebuie să le pună în slujba creșterii producției și productivității muncii, a reducerii prețului de cost, a înfloririi economiei naționale și ridicării nivelului de trai al poporului nostru muncitor. Patria noastră dragă are nevoie de tot mai mult cărbune, de tot mai mult petrol, oțel; oamenii muncii au nevoie de bunuri de larg consum în cantități tot mai mari. Ori pentru satisfacerea acestor cerințe este necesar ca fiecare tînăr să muncească conștiincios, să-și îndeplinească zi de zi sarcinile de plan.

Ca să-ți aduci din plin aportul la construirea socialismului, trebuie să iubești sincer, cu adevărat munca și să cunoști temeinic meseria, să-ți îmbogățești permanent cunoștințele. Partidul și guvernul au creat condiții nemaiîntîlnite pentru ca muncitorii să devină buni cunoscători ai meseriei și oameni culți. Sute de mii de maiștri, profesori și ingineri îi învață pe elevi „tainele" meseriei, le îndrumă pașii spre cucerirea tehnicii. Sume mari de bani din bugetul statului sînt destinate învățămîntului. Ar fi greșit să se creadă că dacă ai absolvit o școală medie, sau profesională știi totul. Școala îți dă primele noțiuni pe care intrînd în producție trebuie să le îmbogățești, să ți le limpezești și apoi să le pui în practică. Trebuie neîncetat, cu perseverență să-ți însușești învățătura care alături de experiența pe care ți-o aduce viața și munca practică te pot forma un om călit, matur, cu cunoștințe multilaterale. Să-nveți necontenit, aceasta este principala sarcină, ca să poți să obții cele mai frumoase succese. Să-nveți de la maiștri, de la profesori, de la cei mai buni muncitori vîrstnici.

Cît de limpede exprimă Calinin prețuirea pe care tinerii trebuie s-o aibă față de vîrstnicii care cunosc meseria, care merg în pas cu viața:

...„Ințelegeți și voi că un bătrîn de 60 de ani poate să aibă foarte multe laturi ridicole pentru un tînăr, dar dacă veți ține seama numai de ele, vă va scăpa tocmai ce-i mai important.

Trebuie să învățați de la el meseria..."

Să-nveți de la vîrstnicii cei mai înaintați și în primul rînd de la comuniști, iată un mijloc de cunoaștere și stăpînire și mai temeinică a meseriei.

Vîrstnicii care astăzi lucrează alături de tine și care sînt gata oricînd să te ajute, să te îndrume, sînt cei care prin lupte pline de jertfe, prin muncă dîrză, conduși de partid au doborît hidosul regim exploatator, au cucerit drepturile și libertățile de care tu te bucuri astăzi. Impreună cu acești vîrstnici, folosind și perfecționînd mereu tehnica, tu trebuie să contribui din plin la dezvoltarea industriei noastre socialiste.

Fără îndoială că nu de la toți vîrstnicii trebuie să înveți, ci mai ales de la cei care stăpînesc experiența înaintată în muncă.

La mina Petrila se dau zilnic peste plan zeci de tone de cărbune. Bătrînul miner Cenușa Cornel, fruntaș al întrecerii socialiste a devenit un bun prieten al tineretului. El nu scapă nici un prilej să-i inițieze pe tineri în cunoașterea temeinică a meseriei. Urmînd sfaturile sale utemistul Mladin Gheorghe reușește să-și depășească zilnic norma cu 40—80 la sută. Ca el tinde să devină și minerul Keri Alexandru care tot cu sprijinul bătrînului Cenușa este fruntaș în producție. Ei știu să prețuiască pe bătrîni și să învețe din experiența celor mai buni.

Nu este însă suficient ca numai unii utemiști și tineri să respecte și să învețe de la vîrstnici. Ei trebuie să-și ajute prietenii, tovarășii de muncă, și să-i critice cînd aceștia greșesc.

Un rol deosebit de important în direcția educării la tineri a dragostei și respectului pentru vîrstnici trebuie să-l aibe organizațiile de bază U.T.M., cărora partidul le-a încredințat sarcina educației tineretului. Folosind experiența organizațiilor comsomoliste, organizațiile de U.T.M. trebuie să înrădăcineze în conștiința tineretului convingerea în faptul că îndeplinindu-și conștiincios sarcinile, folosind experiența înaintată a muncitorilor vîrstnici, servesc cauzei întregului nostru popor muncitor.

„Săptămîna filmului ucrainean"

In cadrul manifestărilor cultural-artistice consacrate aniversării a 300 de ani de la reunirea Ucrainei cu Rusia, între 24 și 30 mai se va desfășura în Capitală „Săptămîna filmului ucrainean", organizată de Consiliul General A.R.L.U.S. împreună cu Intreprinderea cinematografică regională de Stat București.

In „Săptămîna filmului ucrainean" vor rula la cinematografele „Victoria" și „Libertății" din Capitală următoarele filme: „Infloritoarea Ucraină" „Concertul maeștrilor artei ucrainene", „Tractoriștii", „Dincolo de Dunăre", „Oaspetele neașteptat", „Pumnul de fier", „Prieteni nedespărțiți".

(Agerpres).

Spectacole și emisiuni pentru copii și tineret

Rîsete zglobii s-au răspîndit nestăvilite în sala de teatru. Păcală a mai ieșit odată dînd cu tifla copiilor care aplaudă, aplaudă, fără încetare...

Cele 22 teatre și secții de păpuși din întreaga țară constituie un important mijloc pentru educația copiilor. In cadrul lor, al caselor și palatelor pionierești, își duc o activitate rodnică peste 90 de colective teatrale de păpuși.

Anul trecut au fost prezentate în fața a 724.170 de mici spectatori, 54 de piese în 3.285 de reprezentații.

Pe ecranele cinematografelor rulează deseori filme de desene animate sau filme artistice din viața copiilor. Filmele romînești de desene animate: „Albina și porumbelul", „Rățoiul neascultător", „Doi iepurași", „O poveste cu ursuleți", sau în ultima vreme „Marinică", filmul artistic sovietic „Timur și băieții săi" au fost prilejul unor clipe frumoase.

Totodată, copiii au desprins din ele multe lucruri folositoare.

In anul 1953 au rulat aproape 20 de filme pentru copii.

Emisiunile pentru copii și tineret ale stațiilor noastre de radio vin să completeze educația sănătoasă, multilaterală pe care tinerele vlăstare o primesc în școli. Cu mult interes și bucurie urmăresc micuții ascultători variatele programe ale celor 24 emisiuni săptămînale pentru copii și tineret. (Agerpres).

Noi tipuri de termose

La fabrica de sticlă din Turda va începe în curînd fabricarea în serie a unor noi tipuri de termose de diferite capacități care se deosebesc calitativ de cele produse pînă acum. Pe lîngă termosele cu o capacitate de 3/4 litru, se vor fabrica două noi tipuri de termose cu o capacitate de o jumătate de litru și de un litru. In cursul acestei luni au și fost confecționate matrițele necesare executării noilor termose. Carcasa acestor termose va fi în diferite culori, avînd ondulațiile pe orizontal, ceea ce îi va da o rezistență mai mare la lovire. Reducția va fi executată din bachelită, iar paharul din aminoplast.

Munca pentru începerea producției în serie a noilor termose a cuprins întreg colectivul de muncă al fabricii.

Am devenit fruntaș în producție

Despre școala profesională din comuna Nadrag am aflat într-o zi de toamnă, cînd mă aflam cu părinții pe cîmp, la culesul porumbului. Cîteva zile m-am frămîntat cum să fac să merg și eu acolo. Imi erau dragi mașinile și doream să învăț o meserie pentru a putea contribui alături de ceilalți oameni ai muncii la înflorirea patriei noastre dragi.

La început tata n-a vrut să-mi dea drumul la școală nici în ruptul capului. M-am rugat de el, i-am explicat că școala de azi se deosebește de școala veche unde ucenicii nu învățau meseria ci o furau.

Prea multe n-a înțeles el din ce i-am spus eu, dar principalul este că în cele din urmă m-a lăsat să plec.

— Am să fiu un bun elev, tată — i-am spus — n-am să te fac de rușine.

Tot timpul l-am folosit pentru a-mi însuși meseria de matrițer. A venit după un timp tata la școală și cînd a văzut sălile în care învățam, dormitoarele curate, a dat mulțumit din cap și a zîmbit. A plecat acasă fericit. Altădată a trimis-o și pe mama să vadă cum trăiește feciorul ei.

Cînd am absolvit școala, am fost repartizat ca matrițer la „Industria Metalurgică Bănățeană" din Timișoara. Din primele zile m-am împrietenit cu muncitorii din fabrică. Ei mă sfătuiau cum trebuie să muncesc ca să obțin succese de seamă.

Alături de alți fruntași în întrecerea socialistă, mi-am verificat și mi-am îmbogățit cunoștințele profesionale. Ca rezultat, într-o consfătuire din luna aprilie, am fost confirmat fruntaș în producție.

Familia mea și școala care m-a format ca muncitor, se poate mîndri cu mine.

Voi munci cu și mai mult entuziasm pentru a contribui la creșterea unui belșug de produse, pentru ridicarea propriului nostru nivel de trai.

ALEXANDRU DIMITRIE
matrițer
la „Industria Metalurgică Bănățeană"-Timișoara

Pregătiri în stațiunile de odihnă

Stațiunea balneo-climaterică Borsec de la poalele munților Gurghiului este pregătită să primească din nou pe oamenii muncii care vin aici în fiecare an să-și petreacă concediul de odihnă.

Datorită măsurilor luate din timp de către conducerea stațiunii s-au asigurat condiții dintre cele mai bune pentru odihnă și recreere. Pavilionul central al întreprinderii balneare din cadrul Ministerului Sănătății este amenajat cu toate instalațiile medicale moderne. De asemenea, anul acesta va funcționa în stațiune un preventoriu cu o capacitate de peste 100 de locuri pentru copiii debili. In prezent se lucrează la amenajarea unei noi cantine cu o capacitate de peste 600 de locuri.

O deosebită atenție se dă amenajării și reparării locuințelor. In vilele Consiliului Central al Sindicatelor care au fost complet reparate, își vor petrece odihna anul acesta peste 1.200 de oameni ai muncii. Intense pregătiri pentru primirea oaspeților se fac și în vilele din sectorul C.F.R. Aici, reparațiile interioare ca: vopsitul, lărgirea sălilor de mese și repararea mobilierului sînt pe terminate.

Intr-una din clădiri a fost amenajat un cinematograf cu o capacitate de 400 de locuri înzestrat cu un aparat de proiecție „Tehnocin" fix. In cursul verii se vor amenaja noi terenuri de fotbal, baschet și volei.

Biblioteca din clubul stațiunii — care este dotată cu peste 12.000 de volume — va sta în permanență la dispoziția cititorilor.

Săptămîna inovațiilor

In ultima săptămînă a lunii aprilie a.c. la uzinele „23 August" a fost organizată o „săptămînă a inovațiilor". In acest interval de timp, la cabinetul tehnic s-au înregistrat un număr de 67 propuneri de inovații și raționalizări. După încheierea săptămînii, colectivul de inovații le-a studiat, găsind că absolut toate sînt aplicabile. Pînă acum unele au și fost aplicate în producție, iar altele sînt în curs de executare. Cele 29 inovații aplicate pînă acum aduc o economie anuală de 101.347 lei. Recompensele acordate muncitorilor se ridică la valoarea de 14.865 lei.

Printre cele mai importante inovații înregistrate în această săptămînă se află înlocuirea pămîntului de model cu pămînt de umplutură pudrat cu ciment, propusă de turnătorul Marin Stelian. Numai prin folosirea acestei metode se aduce uzinei o economie de 94.816 lei. O altă inovație este confecționarea oalelor de condens tip cartuș, propusă de maistrul Ștefan Petre din secția energetică.

Pînă acum numărul inovațiilor înregistrate la cabinetul tehnic pe întreaga lună aprilie se ridică la cifra de 122. Economia adusă în această lună de către inovațiile aplicate este de 271.455 lei

Corespondent
EMILIAN GEORGESCU

Trenuri cu supratonaj

PLOIEȘTI (de la corespondentul nostru **Pulu Nicolae**)

Pe zi ce trece rezultatele obținute de mecanicii de locomotivă Ticea Ion și Codreanu Bucur cît și de fochiștii Stanciu Neagu și Ilie Tudor, din cadrul depoului C.F.R. Buzău, sînt tot mai însemnate.

Lucrînd pe locomotiva nr. 50.722 și aplicînd intens metoda Klavdiei Baranovskaia, ei au economisit numai pe prima decadă a lunii mai, combustibil în valoare de peste 2.800 lei. Cu această economie se poate remorca un tren de transport cu peste 50 de vagoane pe distanța dintre stațiile Buzău-Mărășești.

Tot ca un succes al aplicării metodelor sovietice mecanicul Nicolae Vasile și fochistul Negoiță Gh. folosind metoda Blinov de remorcare a trenurilor cu supratonaj au reușit ca în primele 10 zile ale lunii mai, să transporte 477 tone de marfă în plus.

Aplicînd aceeași metodă de muncă mecanicii Pușcașu Nicolae și Panaite Ștefan din brigada utemistă care lucrează pe locomotiva numărul 50.423 au transportat pe prima decadă a lunii mai 454 tone marfă peste plan.

Munca însuflețită depusă de tinerii mecanici de locomotivă și fochiști a făcut cu putință ca pe prima decadă a lunii mai, pe întregul depou C.F.R. Buzău să se transporte peste plan 10.800 tone marfă.

Cultivarea suprafețelor mari cu legume

CLUJ. Suprafața cultivată cu legume anul acesta în raionul Cluj a crescut mai bine de două ori față de anul trecut. Mari suprafețe cu legume se cultivă în comunele Apahida, Juc, Florești și Desmir. Țăranii muncitori din aceste comune au încheiat contracte cu cooperativele pentru valorificarea producțiilor obținute. In afară de avansuri în bani ei au primit prin cooperative, pe baza prevederilor contractului, peste 13.000 m. p. rame de răsadnițe.

Pentru a obține răsaduri cît mai viguroase necesare sporirii producției de legume, cultivatorii din raionul Cluj au aplicat metoda producerii de răsaduri în ghivece nutritive. Astfel, membrii gospodăriei agricole colective din comuna Apahida, au obținut mii de fire de răsaduri bine dezvoltate. Pînă acum, colectiviștii din această comună au plantat peste 12 ha. cu varză timpurie.

In întreg raionul Cluj s-au însămînțat pînă acum peste 670 ha. cu morcovi, pătrunjel, țelină, arpagic, ridichi și alte legume.

Flamura Roșie-Arad — Dozsa-Budapesta 3 — 2

Ieri după amiază pe stadionul „23 August" din Capitală, s-a desfășurat al doilea meci de fotbal al echipei budapestene Dozsa. De data aceasta oaspeții au primit replica fruntașei clasamentului categoriei A de fotbal a țării noastre, echipa Flamura Roșie-Arad.

Cei 30.000 de spectatori prezenți pe stadion, cu tot timpul nefavorabil, au asistat la o întîlnire viu disputată. Meritul aparține ambelor echipe, în special liniilor lor de atac, care au furnizat faze spectaculoase în fața porților.

Scorul este deschis de arădeni în minutul 29, cînd Vaczi primind mingea de la Mercea, trece de apărarea echipei maghiare și înscrie pe lîngă portarul Fazecaș, care îi ieșise înainte. Urmează o perioadă de dominare categorică a echipei Flamura Roșie Arad, apărătorii maghiari fiind puși la grea încercare.

In minutul 40, Dumitrescu execută o lovitură de colț, și mingea prinzînd efect intră în plasa echipei Dozsa. Nu trece decît un minut și la un atac al echipei maghiare, mijlocașul Gyurik reduce scorul la 2—1.

După pauză jucătorii echipei maghiare atacă mai insistent poarta arădenilor. In minutul 50, Deak execută foarte bine o lovitură liberă de la 20 metri și mingea intră în plasă. Scorul a devenit acum egal.

Fotbaliștii arădeni își revin și pun stăpînire pe joc. Rînd pe rînd Mercea, Vaczi, Serfözö, trag la poartă însă portarul Fazekaș apără. In minutul 83, Vaczi execută fulgerător o lovitură liberă de la 20 metri și cu toată intervenția portarului, mingea intră în plasă.

Cu rezultatul 3—2, care nu mai poate fi modificat, ia sfîrșit această întîlnire.

Victoria echipei textiliștilor arădeni este pe deplin meritată. Ei au luptat cu însuflețire, demonstrînd și de această dată, că poți obține victoria atunci cînd desfășori un joc colectiv, combativ, cu șuturi la poartă.

Jucătorii maghiari au jucat mai combativ decît în întîlnirea de duminică cu Dinamo-București, impresionînd și acum prin șuturile puternice la poartă ca și prin pasele bine executate.

S-au evidențiat: Dușan, Farmati, Vaczi, Serfözö, Mercea, de la Flamura Roșie Arad, și Deak, Szusza, Gyurik de la Dozsa Budapesta.

Arbitrul Mihail Popa a arbitrat cu competență și autoritate această întîlnire.

Elevii se pregătesc pentru examene

Pe marginea scrisorilor sosite la redacție din următoarele localități:

Focșani ▪ Costești ▪ Buzău ▪ Satu Mare ▪ Zalău ▪ Tîrgoviște ▪ Roman ▪ Sibiu

★

„Aproape că nu mai găsești un elev în clasa noastră care să nu fie frămîntat de apropierea examenelor, de felul cum să se pregătească mai bine în vederea lor — așa își începe tovarășa Aglaia Poteraș elevă la Școala medie tehnică de cooperație din Focșani una din scrisorile trimise redacției noastre. Elevii sînt conștienți că dacă examenele îi vor găsi pregătiți, cu numeroase cunoștințe însușite, aceasta va fi numai în folosul lor, — vor putea munci mai bine în producție, în viitoarea lor profesiune. De aceea elevele clasei noastre și-au făcut încă de mult planuri de muncă săptămînale pe baza cărora au început să repete întreaga materie studiată, pentru a-și completa astfel cunoștințele și a înlătura lacunele existente. Așa își continuă scrisoarea tovarășa Aglaia.

Afirmațiile ei sînt valabile de fapt și pentru mulți din elevii altor școli medii sau elementare din patria noastră. Oare nu același lucru se înțelege și din cele ce ne povestește Aurica Chivu, elevă a Școlii elementare din Costești, raionul Focșani: „Colegii mei încă de la începutul anului școlar învață fiecare lecție în parte și repetă materia parcursă".

Se vede că majoritatea elevilor au înțeles însemnătatea examenelor și vor să se prezinte la acest bilanț al muncii lor cu realizări însemnate.

Tovarășa Iosefina Nițu din anul I al Școlii medii tehnice de chimie din Buzău ne spune că și elevii anului său repetă intens fiecare obiect pentru a avea astfel garanția că vor promova în bune condițiuni. Ea mai adaugă apoi că în tot timpul anului s-a dat o mare atenție activității cercurilor pe materii, activitate care a reușit să dezvolte în clasă interesul pentru diferitele obiecte, să-i ajute în asimilarea de noi cunoștințe și în completarea celor căpătate la cursuri, în ridicarea nivelului răspunsurilor pe care le dau.

Nu mai puțin interesante sînt lucrurile pe care ni le relatează Irina Roghina, elevă în anul I romîn de la Centrul școlar medical din Satu Mare. Pe lîngă faptul că arată că elevele clasei sale recapitulează materia, tovarășa Roghina mai ridică și o altă problemă. E vorba despre ajutorul acordat de elevele fruntașe celor mai puțin pregătite pentru ca nici ele să nu se facă de rușine la examene.

Corespondența ne informează că utemista Las Augusta a îndrumat pas cu pas activitatea elevei Lăzărica Glăvan, a ajutat-o acolo unde întîmpina greutăți, bineînțeles nu făcîndu-i problemele și învățînd pentru colega ei, ci îndrumînd-o pe Lăzărica să muncească independent, arătîndu-i lipsurile și la nevoie dîndu-i unele explicații. In urma unui asemenea ajutor Lăzărica Glăvan s-a ridicat mult la învățătură, a ajuns din urmă alte colege. Cea mai bună dovadă este însăși faptul că Lăzărica va fi primită în curînd în rîndurile organizației U.T.M., unde se știe că pot intra numai elevii cei mai buni.

Examenele constituie un prilej de verificare a nivelului de cunoștințe al elevilor dar totodată ele ilustrează activitatea desfășurată de organizația U.T.M. a școlii. Ținînd seamă de aceasta, multe organizații U.T.M. s-au preocupat de ridicarea nivelului la învățătură, au căutat să imprime elevilor dragostea față de muncă, au luat măsuri pentru îndreptarea unor deficiențe care frînau bunul mers al învățăturii. Din cele scrise de Pavel Nicolae, elev matroz la o Școală medie de marină, se desprinde tocmai faptul că organizația U.T.M. din școala lor a dus o activitate bogată în rîndul elevilor pentru a-i antrena pe toți să învețe, să repete materia în vederea examenelor. Astfel organizația a făcut o adunare în care s-au scos în evidență părțile pozitive ale muncii elevilor, metodele lor bune, dar mai cu seamă s-a luat atitudine împotriva celor care au lăsat de dorit, s-au scos în evidență motivele care i-au determinat pe unii elevi să rămînă în urmă la învățătură, să fie codași și s-au luat măsurile necesare bunului mers al procesului de învățămînt în școală.

Organizația U.T.M. din această școală a combătut tot timpul metodele nejuste de ajutorare a elevilor slabi, acelea de a le înnăbuși inițiativa prin rezolvarea problemelor, a-i lăsa să copieze diferite teme gata făcute, a le povesti lecțiile fără ca ei să le citească etc. Pentru ca elevii școlii să-și dea seama cum e bine să muncească pentru a-și însuși materia, a fost organizată o consfătuire în care cîțiva fruntași și-au împărtășit experiența, metodele folosite de ei.

Organizația U.T.M. a fost aceea care a mobilizat pe elevii mai slabi la orele de consultații, a căutat să-i lămurească de necesitatea folosirii materialului documentar în studiu etc. Și fiindcă membrii comitetului U.T.M. și ai birourilor de clase s-au preocupat de fiecare elev în parte, — după cum ne scrie tovarășul Pavel Nicolae, — elevii se pregătesc intens și sînt siguri că vor trece cu bine examenele.

Aceeași siguranță că procentul de promovați va fi mare o au și elevii clasei a X-a a Școlii medii de 10 ani nr. 1 din Zalău, unde, după cum ne scrie elevul Ioan Lupa, biroul U.T.M. al clasei a dus de asemenea o activitate frumoasă și plină de roade.

Ajutorul cadrelor didactice e de cea mai mare însemnătate în pregătirea elevilor. Scrisorile care ne sosesc tratează în proporții mari această problemă. In corespondența elevului Neguț Constantin de exemplu, se spune că profesorii Școlii medii de 10 ani nr. 7 din Tîrgoviște au ținut de curînd un consiliu pedagogic în care au analizat cu profunzime situația existentă la învățătură și pe baza experienței lor pozitive au luat o seamă de măsuri care, după cum se vede, duc la ridicarea nivelului procesului de învățămînt în școală.

Vești nu mai puțin bune în această privință ne trimite și elevul Alexandru Floareș de la Școala medie tehnică de mecanică din Roman. El scrie: „In ultimul timp, tovarășii profesori sînt mai tot timpul între noi, ne ajută să aprofundăm materia studiată. Ei repetă cu noi materia parcursă concentrînd mai multe lecții la un loc așa ca să putem vedea problemele în ansamblul lor, ca să ne dăm seama de legătura dintre ele, ne pun tot felul de întrebări pentru a verifica nivelul nostru de cunoștințe. Pe elevii slabi îi mai ajută de asemenea organizînd ore suplimentare, în care le lămuresc tot felul de probleme neînțelese de aceștia".

După cum vedem deci în majoritatea școlilor se duce o activitate intensă pentru ca elevii să treacă examenele cu succes. Trebuie să spunem însă că mai există și unele școli care nu privesc cu toată seriozitatea apropierea examenelor. Printre aceștia îi putem aminti și pe elevii anului III instalații de la Școala medie tehnică de transport Sibiu. După cum ne încunoștiințează corespondentul nostru voluntar Alexandru Moraru, majoritatea elevilor anului III instalații, cu toate că au fost anunțați cu două luni înainte că vor da lucrarea semestrială scrisă la limba rusă, nici nu s-au gîndit măcar să învețe. La apariția în clasă a tovarășei profesoare, ei au motivat că „au uitat" de lucrare, iar unii ca Ion Welter și Colceriu Lazăr au plecat de la oră. Lucrarea s-a dat totuși și elevii au obținut rezultate dintre cele mai proaste.

Asemenea cazuri trebuiesc combătute cu toată tăria de organizațiile U.T.M. din școală, de utemiștii clasei; elevii care nu învață și care îi îndeamnă și pe alții să procedeze ca ei, trebuiesc criticați aspru de colectiv.

Dar lipsurile existente în pregătirea examenelor nu sînt numai acestea. Mai sînt unele organizații de bază U.T.M. care nu acordă destulă atenție acestei probleme și în consecință nu iau măsuri ca toți elevii să-și recapituleze materia. Ele nu trag la răspundere pe cei rămași în urmă, nu-i critică pe delăsători, nu-i îndrumă cum să muncească pe cei care obțin rezultate nesatisfăcătoare, nu fac vizite acasă la cei cu o situație proastă la învățătură să vadă în ce condiții își fac lecțiile pentru a le veni la nevoie în ajutor, și de aceea se mai găsesc încă în școli elevi care—cu toate că pînă la examene mai e puțin timp — nici gînd n-au să învețe.

Aceste organizații simt mult nevoia sprijinului comitetului orășenesc sau raional U.T.M. căci deseori ele nu știu să se descurce în anumite probleme, nu știu să folosească metode juste și eficace în activitatea lor, iar activiștii nu-i îndrumă, nu le arată ce anume să facă pentru a izbuti să înlăture anumite deficiențe.

Dat fiind că mai e așa de puțin timp pînă vor începe examenele, luarea de măsuri pentru ca fiecare elev să se pregătească în vederea lor nu mai poate suferi nici o amînare. Comitetele organizațiilor de bază U.T.M. îndrumate îndeaproape de comitetele orășenești, raionale și regionale trebuie să facă totul pentru ca elevii să poată da cît mai multe răspunsuri bune la examene.

CORNELIA MANCIUR

AGRONOMUL

Ploaia — care timp de cîteva zile și-a făcut de cap de dimineață pînă seara — a încetat. Pe cer se alungă pîlcuri pufoase de nori cenușii. E frig — un frig umed și pătrunzător, de parc-ar fi noiembrie, nu trecut de jumătatea lui april. In birourile stațiunii experimentale agricole I.C.A.R. din Lovrin nu-i foc. Margareta Schneider, laboranta de la laboratorul de ameliorare a plantelor prășitoare și legumelor, își aranjează bășmăluța roșie peste părul blond și suflă în mîinile învinețite. Oftează: oare nici mîine nu se va putea ieși la cîmp? Margareta simte că o părăsește parcă binecunoscuta-i veselie; în juru-i toți umblă încruntați, posomorîți, mutîndu-și privirile într-una de la cerul înnorat la cîmpul neînsămînțat încă.

O voce puternică, bărbătească și veselă răzbate pe coridorul întunecos, unde domnește un miros puternic de plante medicinale. Inconjurat de un grup de viitori ingineri agronomi care-și fac stagiul de practică, a intrat în cameră un bărbat înalt, îmbrăcat cu un palton vechi și cu o bască așezată cuminte pe creștet. Muncitorii stațiunii și oamenii din sat îl cunosc bine pe inginerul agronom Stan Badea: au muncit cot la cot cu el pe ploaie și pe arșiță, au înfruntat împreună greutățile și s-au bucurat împreună de realizări. Totdeauna au primit din partea lui sfat și îndrumare și totdeauna s-au străduit să-i fie de ajutor. Așa că nu-i de mirare de ce dintr-odată nimeni nu mai e supărat și nu mai simte frigul, de ce fiecare are impresia că sînt perspective de înseninare și de ce Margareta a început să-și pregătească de zor sacii cu semințe.

★

Inginerul agronom Stan Badea lucrează de 8 ani la stațiunea experimentală agricolă I.C.A.R. din Lovrin. A ajuns să cunoască fiecare casă, fiecare om și mai cu seamă fiecare bucățică de pămînt. La stațiune îl găsești destul de rar. Pe jos sau cu bicicleta, e cînd la lotul de cînepă, cînd la cel de legume. Rătăcești ore întregi pe cîmp, întîlnești oameni muncind, întrebi de el. „Acum a fost pe-aici", „L-am văzut trecînd", spune fiecare.

Marea lui pasiune e porumbul. Anul trecut, în colaborare cu inginerul Vladimir Moșneagă de la I.C.A.R., a lucrat la obținerea recoltei record pe țară de 10.870 kg. boabe la hectar. Și deși se bucură din inimă de acest rezultat, inginerul Badea nu înțelege de ce vin la el zeci de oameni să-l întrebe, să-l iscodească. „Hai, dacă ar veni oameni ai pămîntului, țărani, ingineri agronomi, le-aș spune cu bucurie. Am experimentat 4 hibrizi față de martor. Doi dintre ei au dat rezultate excepționale. Soiul romînesc de Studina, încrucișat cu Phister a dat 10.870 kg. boabe, iar Dobrogean cu Phister 9.800 kg. Nu s-a întîmplat nimic deosebit. Am aplicat regulile agrotehnice, anul a fost bun — recolta a ieșit. Lor le-aș spune totul, în amănunt. Dar așa?

De fapt, îl înțeleg pe tovarășul Badea. Cîți gazetari n-au venit să-l descoasă — „Cum ați obținut recolta record?" — s-au vîrît în toate colțurile stațiunii și satului căutînd „chestiuni deosebite", „întîmplări rare", „acțiuni îndrăznețe"?

Nu-i de mirare că s-a plictisit să tot răspundă, pentru că în munca migăloasă și atentă, în grija de zi cu zi pentru fiecare plantă, au fost multe ore de neliniște, multe zile de trudă neobosită.

Inginerul Badea și „mîna lui dreaptă" — tînăra laborantă Margareta Schneider — au umblat zeci de kilometri pe zi, urmărind, toamna și primăvara, cum se pregătește pămîntul, pășind în urma mașinii de semănat și apoi a prășitoarelor, supraveghind împrăștierea îngrășămintelor. Pentru soarta fiecărei plante, pentru reușita fiecărei metode folosite, pentru întrebarea dacă o să plouă sau nu la timp, s-au îngrijorat și ei și fiecare dintre inginerii și muncitorii stațiunii. Intregul colectiv a fost ca un singur om în lupta pentru recoltă. Da, porumbul care a dat recolta record pe țară n-a crescut așa, de la sine. S-a rărit de 2 ori, s-au dat în total 6 prașile — 4 între rînduri și două pe rînd. Hibrizii au fost mult mai viguroși de cît planta martor, întrecînd-o cu 30—35 cm. în înălțime și ajungînd la maturitate cu 8—10 zile înaintea ei. Mai cu seamă această ultimă însușire este foarte importantă pentru regiunea Banatului, unde se cultivă pe suprafețe întinse grîu după porumb și în aceste 10 zile se poate pregăti terenul pentru însămînțatul grîului în bune condițiuni. Așa că acum principala preocupare a tovarășului Badea este înmulțirea celor doi hibrizi cu producție record și crearea de noi hibrizi cu soiul Bănățean de Calacea, care ajunge la maturitate cu 10—12 zile mai repede de cît soiul Phister. Stațiunea a dat acum sămînța necesară la 10 gospodării colective pentru cîte un hectar, unde se va produce sămînța hibridă în generația a II-a. Gospodăria colectivă din Tomnatic și G.A.S. Sînicolaul Mare vor produce chiar sămînță hidridă în generația I.

Marea problemă e însă semănatul. Ce-i de făcut cu frigul, cu ploaia: Timpul nu așteaptă!

★

— „Ce facem cu porumbul?" — Vocea e tînără, plăcută, dar păstrează o urmă de amărăciune. Aristotel Blendea își trece a descurajare mîinile prin părul des și cîrlionțat și-și descheie mînios gulerul scurtei îmblănite. — „Mă rîd și curcile, tovarășe! Sîntem în 20 și noi nici n-am început însămînțatul!"

Deocamdată, Aristotel Blendea e convins că e foarte greu să fii inginer agronom și mai cu seamă responsabilul secției Tomnatic a gospodăriei de stat Lovrin. Asta, bineînțeles, pentru că a intrat în muncă numai de cîteva luni, și multe lucruri nu-s chiar așa de simple în realitate ca la cursuri. Din pricina asta, cînd lucrurile nu merg chiar așa cum ar vrea, Aristotel spune, parcă descurajat. — „Credeam că am să sparg munții..." Și numai licărul din ochi îți trădează că de fapt nu și-a schimbat prea mult intenția. Dacă a venit acum la tovarășul Badea, e limpede că n-a venit să se văicărească ci să mai afle cîte ceva de la el, ca de la un agronom cu 13 ani de experiență, cum este. Așa că răspunsul — rostit mai în glumă, mai în serios: — „Ce să-i facem? Insămînțăm în pătrat!" — deschide drum discuției chiar așa cum a voit Aristotel.

— De acord. Oamenii nu văd porumbul decît însămînțat în pătrat. Dar sîntem în 20, și 766 ha. de însămînțat nu-i lucru de glumă. Și merge încet...

Se vede că inginerul Badea știe mai multe decît spune în legătură cu cele ce l-a adus la el pe tînărul agronom, pentru că altfel n-ar rosti tocmai cuvintele care-l pot pune pe Aristotel pe jăratec:

— Atunci te gîndești toată noaptea și faci o inovație, ca să însămînțezi și în pătrat, și repede...

Asta-i problema, că Aristotel a încercat să facă o asemenea inovație. Și acum, cînd s-a hotărît să explice rezultatul nopților lui nedormite și al experiențelor făcute în curtea casei unde locuiește, inginerul Badea nu mai rîde, ci privește cu atenție mîna care schițează pe hîrtie, o modificare la semănătoarea manuală de porumb. Ideea de a adăuga o vergea de 70 cm. marcatorului, prevăzută cu un vîrf de fier care scutește de a marca de două ori terenul, și într-un sens și într-altul, nu e rea. Dar mai are scăpări și acum; cei doi ingineri, uitînd de ceea ce-i înconjoară, discută avantajele și dezavantajele unei viitoare inovații. Din discuție Aristotel află multe lucruri prețioase și chiar dacă la plecare nu mai e atît de convins de perfecțiunea inovației lui, e hotărît să arate unealta inginerului Badea, s-o cerceteze împreună și să mai vină pe la el ori de cîte ori va avea nevoie de sfat.

De altfel nu-i pentru prima oară cînd gospodăria agricolă de stat și tînărul ei inginer agronom primesc ajutorul „stațiunii mame". Și, după cîte mi-am dat seama, e departe de a fi ultima.

★

Țăranii muncitori din Tomnatic sînt de acord că e bine să respecți regulile agrotehnice și să însămînțezi porumbul în cuiburi așezate în pătrat. Dar, uneori, vezi, nu se poate. Ce te faci dacă ai o fîșie de pămînt, lungă-lungă, dar îngustă, între fîșiile de pămînt ale unor vecini? Unde întorci atelajul cînd marchezi pămîntul pe lat? Intri pe terenul vecinului? Vezi bine că nu se poate. Așa că 4 țărani din Tomnatic au hotărît că, date fiind „condițiile obiective", vor însămînța și anul acesta așa cum au apucat din bătrîni. Toate bune, numai că inginerul Badea n-a fost de acord. Cum să rămînă 4 țărani muncitori care să-i facă de rîs comuna pe care o are în grijă? S-a gîndit ce s-a gîndit, și i-a venit o idee: cele 4 fîșii alăturate să le are cu tractorul și să le marcheze odată, fără să țină seama de haturi. Iar la capetele de ogor a înfipt niște țăruși mari, care au însemnat bucata fiecăruia și la așezarea cărora stăpînii pămîntului au ținut morțiș să fie și ei de față. Ideea le-a plăcut, așa că la toamnă, fiecare-și va recolta porumbul de pe bucata lui de pămînt.

★

E plină și bogată viața inginerului agronom Stan Badea. Nu pot să ascund faptul că uneori își aduce aminte doar seara că n-a mîncat încă de prînz sau că se întîmplă cîteodată să fie atît de obosit încît să nu mai vrea să meargă nici la cinematograful de la căminul cultural, nici la club, și-și trimite soția însoțită doar de Alexandru, un voinicel cu ochi albaștri și păr cîrlionțat, poate viitor agronom și el, după bucuria pe care o are să colinde cîmpurile. Nu-i lesne să-ți împarți ziua între sutele de hectare ale stațiunii experimentale și laboratoarele ei, între cursurile agrozootehnice de la G.A.C. „30 Decembrie"-Tomnatic — la care au participat și romîni, și germani, și bulgari și unguri și pe care, nu ușor le-au absolvit toți pentru că puțini știu bine romînește — și îndrumarea tinerilor ingineri stagiari, care-și alcătuiesc lucrările pentru examenul de stat să te lipsești de ajutor din partea Institutului din București, pentru că din fel și fel de motive anul acesta n-a venit nimeni pe la Lovrin și să răspunzi la toate chemările sfatului popular care, zău, nu-s puține.

Așa că mă întrebam, la un moment dat, dacă tovarășul Badea o fi mulțumit de viața pe care o duce. Mi-a ghicit gîndul:

— M-oi duce și eu la oraș, cînd am să îmbătrînesc și n-oi mai încăpea de tineri. Nu zic, mi-e dor cîteodată de teatru, de operă, de altele pe care le poți avea deocamdată doar în oraș. Dar satul are și el bunurile și frumusețile lui, așa că tare-mi place. Nu plec încă la oraș, doamne ferește...

ILEANA RACOVIȚĂ

Vești din regiunea Bacău

BACAU (de la corespondentul nostru B. Dumitrescu). — Nu de mult a luat ființă la uzina metalurgică „Ceahlăul" din orașul Piatra Neamț o secție de bunuri de larg consum.

Atît la construirea încăperii în care funcționează secția cît și la amenajarea ei utemiștii și tinerii au dat un ajutor de mare preț. Secția a fost utilată cu 2 prese excentrice, un polizor, o bormașină, o foarfecă mecanică și o freză.

Dar tinerii nu se mulțumesc cu atît. Ei vor s-o înzestreze și mai bine cu scule și mașini pentru a putea produce cît mai mult și mai ieftin.

Astfel utemistul Bordea Nicolae responsabilul brigăzii utemiste din secție a construit, din materiale vechi ajutat de tovarășii săi un val pentru curățat și lustruit piesele ștanțate sau turnate.

De asemenea tovarășul Brăduleț Victor a făcut o inovație construind o matriță pentru forme de turnat ușițe de sobă care va reduce mult manopera la aceste operații și va îmbunătăți calitatea produselor. Utemiștii și tinerii din secție folosind aproape numai deșeuri, rebuturi și alte materiale recuperabile au produs 12.000 blacheuri pentru pantofi și o cantitate însemnată de ușițe pentru sobe.

In curînd toate produsele care sînt expuse într-o vitrină ca: bucșe de căruțe, grătare, topoare etc. vor lua drumul magazinelor.

★

In dorința de a asigura o aprovizionare mai bună a tractoriștilor și de a le putea servi la cantină o hrană consistentă care să-i ajute să-și ducă la bun sfîrșit munca lor grea și însemnată, conducerea S.M.T. „Ștefan cel Mare" a luat unele măsuri pentru mărirea producției gospodăriei agricole anexe.

După o pregătire temeinică s-au început lucrările. Astfel au fost însămînțate la gospodărie 1,3 hectare cartofi, 0,50 hectare ceapă, morcovi, mazăre, sfeclă roșie, pătrunjel, 2 ha. varză etc.

De asemenea a fost curățată livada de meri și pruni. Pomii au fost spoiți cu var și au mai fost sădiți 230 de puieți noi.

Cînd va începe campania agricolă de vară tractoriștii vor primi o hrană suficientă, consistentă și gustoasă.

Cărți noi

In Editura Cartea Rusă au apărut:

E. DOROȘ: „Noul secretar" (Colecția Lectura), 14 pag., 0,40 lei.

M. KOȚIUBINSKI: „Rîsul" (Colecția Lectura), 16 pag., 0,40 lei.

F. GLADKOV: „Mașa din Zapolie" (Col. Literatura pentru toți), 60 pag., 1 leu.

M. E. SALTIKOV-ȘCEDRIN: „Povestiri" (Col. Bibl. pentru toți), 126 pag., 1,40 lei.

In Editura de Stat pentru Literatură și Artă

VICTOR HUGO: „Mizerabilii" vol. I: 384 pag. 5,55 lei, vol. II: 328 pag. 5,60 lei.

CHARLES DICKENS: „Documentele postume ale clubului Pickwick", vol. I: 472 pag. 8,95 lei, vol. II: 476 pag., 8,10 lei.

JACK LONDON: „Nuvele sportive", 130 pag., 4 lei.

LIVIU REBREANU: „Răscoala", 536 pag., 9 lei.

ORLIN VASILIEV: „Raiul pămîntesc", 60 pag., 0,55 lei.

Pămînt recîștigat

Se lățea mult Argeșul la cotitura Dolhascăi și cuprinzînd în mijlocul lui o fîșie de pămînt curgea prin cele două brațe voinice, lin, aproape fără murmur către necuprinsul îndepărtat. Potolite îi erau apele vara, cînd nu cădeau ploi și malurile sale dădeau rod bogat în multe alte părți, dar aici la Dolhasca pămîntul era rob apelor care-și arătau mînia lor năprasnică inundîndu-l și curățind totul de pe el. Oamenii numiseră partea aceasta, Lunca Dracului, că după o astfel de vreme nici vitele n-aveau ce să mai pască de pe ea.

In copilărie, lui Mihai Stoleru îi plăcea să vie de multe ori pe aici. Prin luncă țîrîiau greieri făcînd salturi jucăușe, se întreceau fluturii în zbor, iar pe unda argintie a apelor se sălta uneori cîte un peștișor sprințar. Dar anii copilăriei s-au dus. Mihai Stoleru, student la Facultatea de Agronomie, privea acum cu alți ochi lunca aceasta ori de cîte ori venea acasă în vacanță. Il rodea în adîncul sufletului faptul că atît amar de pămînt, bun pentru rod, nu putea fi întrebuințat așa cum ar fi trebuit. Ce-i de la colectivă care aveau pămîntul pe ridicătura de deasupra luncii se mărgineau s-o privească pe aceasta ca un fel de pavăză, de hotar între ape și pămîntul lor. De arat nici vorbă nu era. O foloseau ca un fel de fineață care dacă dădea fîn era bine, dacă nu, iar bine.

Intr-o seară Mihai își mărturisi gîndul tatălui său, unul dintre cei care se înscriseseră printre primii în colectivă.

— S-ar putea strînge bucate multe de pe luncă a spus el. De ce nu faceți un dig? Nu-i o treabă atît de grea.

Taică-său îl privi o clipă cu luare aminte fără să-i dea nici un răspuns. Sprînceana ochiului drept i se ridicase iar în colțul gurii i se ivise un zîmbet.

— Nu-i treabă grea? Hm!... Vorbești prea ușurel fiule. Ala e loc blestemat. De aia l-au numit oamenii Lunca Dracului. Acolo și-a omorît zilele Cîrstea lui Zănoagă.

— Cine a fost ăsta?

— Ia, un biet om care s-a trudit pentru o bucată de pîine. O murit de mult sărmanul.

— D-apoi cum?

— ...Cîrstea fusese slugă la boierul Dimitriu, ăl de avea moșie întinsă cît jumătate de județ. A muncit ani de-a rîndul fără să primească vreo simbrie. In cele din urmă cînd l-a scăpat pe boier de la moarte, că era să-l sfîșie la vînătoare un lup, a zis că-l procopsește dîndu-i ca simbrie și răsplată o parte din Lunca aia blestemată. Ce-a mai trudit bietul Cîrstea numai păcatele lui știu! A făcut dig, a semănat bucate, dar vai de lume dacă a apucat să strîngă cîte ceva de acolo. Cînd ploua, da iureș! de ape prin dig și semănătură, de nu se mai alegea nimic. Bietul Cîrstea era veșnic dator boierului măcar că se chema „țăran liber" cu bucățica de pămînt. Și așa s-a întîmplat că bietul Cîrstea a murit de amar, suduindu-l pe boier.

— Asta a fost de mult tată!

— De mult, și nu prea. Dar noi n-am uitat. De ce să facem o muncă în zadar? Pămînt avem destul, slavă domnului.

Da știi ce pămînt e acolo? continuă Mihai Nici n-ai idee. O să se facă un porumb de toată frumusețea.

— Geaba-i dai tu cu gura fiule, nimeni dintre noi nu se încumetă să iasă. Nimănui nu-i trebuie vreme pierdută în zadar.

— Nu-i pierdută în zadar cînd se muncește chibzuit. Gîndește-te, Cîrstea a fost unul, iar noi în colectivă sîntem mai mulți.

Taică-său făcu un semn cu mîna a lehamite.

— Las-o-n colo de treabă... Și secretarul organizației de partid ne-a sfătuit să facem așa. Dar vezi...

Mihai înțelese că n-avea niciun rost să-și bată gura, dar se bucură în sinea lui că-l avea de partea sa pe Ilarie Gheorghe, secretarul organizației de partid al colectivei.

A doua zi s-a și dus nerăbdător la dînsul.

Tovarășul Ilarie l-a ascultat tăcut, cu atenția încordată, urmărindu-i fiecare mișcare.

— Uite, aici se poate face digul, spuse Mihai înflăcărat, după ce făcu conturul Argeșului pe o bucată de hîrtie și hașură pe margine o porțiune. Ne trebuie pămînt și lemne. Căruțe avem, lemne avem... pămînt îi berechet... Pentru un metru cub de pămînt trebuiesc cărate atîtea căruțe, stai să socotesc... Cifrele se îngrămădeau pe bucata de hîrtie. Mihai vorbea fără întrerupere, gesticulînd, făcînd calcul după calcul.

— Bun, a spus în cele din urmă secretarul. Imi pare bine că te pricepi. Vrei să conduci lucrările?

— Vreau, cum să nu, izbucni entuziasmat studentul.

— Dar mai trebuie ceva.

— Anume ce? întrebă Mihai curios ținîndu-și răsuflarea.

— Oameni.

Se priviră în tăcere cîteva clipe.

— Vasăzică, nu-i nimic de făcut, spuse în cele din urmă studentul cu jumătate glas.

— Ba da. Insă ai uitat să pui la socoteală tocmai ce era mai important: oamenii. In primăvară am dat și eu lupta cu ei, tot pentru același lucru, dar în zadar. Imi tot dădeau zor cu pățania lui Cîrstea. M-am dat bătut că începuseră lucrările de primăvară și problema digului se putea rezolva mai ușor toamna, după strînsul recoltei.

— Imi pare rău zise Mihai, dar atunci n-am să pot lua parte. Plec la facultate.

— Știu. M-am gîndit la asta în timp ce vorbeai. Facultatea o începi prin septembrie... octombrie. Pînă atunci mai e destul timp. Ca să reușim la sigur e bine să vorbim și cu secretarul organizației U.T.M. ca să facem o mobilizare printre utemiști. Cînd bătrînii vor vedea că tinerii au luat o astfel de inițiativă nu se vor lăsa nici ei mai prejos. Ce zici?

— Ideea nu e rea. Mă duc chiar acum să vorbesc cu Alexandru, secretarul organizației U.T.M...

★

De atunci trecuse un an încheiat. Mihai Stoleru se întorcea din nou acasă în vacanță. Era o vreme senină cu adieri molcome de zefir. Coti după păduricea de salcîmi și după cîteva sute de metri ajunse în dreptul Argeșului. Lin, șerpuia colo, jos, rîul blînd parcă îngînînd tainice șoapte. Și Lunca Dracului?... Ochii lui Mihai o căutară cîteva secunde zadarnic. Dispăruse fără urmă. Da, da... se schimbase totul. Era acum așa cum își închipuise altă dată. In locul ei o pădure deasă de porumb, semeață, fremăta ușor, în bătaia vîntului. Coborî spre dig. Digul!... Era întreg, nevătămat, zăgăzuind furia învolburatelor valuri. Ei, rîulețule, te-am îngrădit, am recîștigat încă o bucată de pămînt. Și ce porumb... ce porumb! Mihai desfăcu cu grabă cîțiva știuleți Bob mare și plin care dă în pîrgă. Inchise ochii. Revăzu din nou Lunca Dracului așa cum era înainte. Hei, parcă-i demult, atunci cînd se revărsaseră apele pînă aproape de ogorul fără haturi al colectivei. Cîtă apă și la urmă bolovani, verdeață ruptă și culcată la pămînt... smîrcuri. Ce se întîmplase între timp?

. . . .

Utemiștii băteau par după par, în malul Argeșului. Să crească digul mare, puternic. Asaftei, moșul cel cu pipa nelipsită între dinții cei galbeni de tutun îi privea și dădea din cap a dojană.

— Faceți treabă zadarnică. Furia apelor nu poate fi stăvilită, zicea el.

Utemiștii lucrau fără să-l bage în seamă pe el și pe alții care veniseră să privească doar și să rîdă de ei. Secretarul Ilarie puse și el mîna la treabă alături cu cîțiva comuniști. Treaba începea să se înfiripe trainic. La urmă o parte din cei care priveau au lăsat dojana la o parte și au pus și ei mîna.

— Dacă se bagă cu încăpățînare tov. Ilarie, să ne dăm și noi, că n-o fi foc, spuneau ei.

Uitată începea să le fie povestea lui Cîrstea în focul lucrului. Glumele se legau și treaba mergea. Mănunchiul de oameni crescuse. Cea mai bună lămurire, exemplul...

Și acuma iacă-tă roadele. Toamna asta o să le arate ce au realizat...

— Recoltă bună Mihai... foarte bună, se auzi în spatele lui Mihai un glas.

Studentul tresări din gînduri și se întoarse.

— Aa, dumneata erai, tovarășe Ilarie?

— Eu eram. Dar ce faci aici?

— Uite, am venit acasă, în vacanță, și n-am putut răbda să nu dau mai întîi prin Lunca Dracului.

— Prin Lunca Biruinței... așa-i zicem acum. Mihai rîse înveselit, plin de mulțumire.

— Ia-ți ales un nume potrivit. Dar dumneata ce cauți pe aici?

— Eram pe creastă... venisem să mă mai uit la grîu. Ii tocmai bun de secerat... și te-am văzut. Ce zici de porumbul ăsta?

— Frumos.

— O să scoatem 1800—2000 kg. la hectar. Și la anul poate mai mult. Am auzit de o metodă sovietică care dă roade și mai bogate.

— Da. De cuiburi așezate în pătrat.

— Exact. O s-o folosim la primăvară.

— Mergem?

— Mergem.

Cei doi oameni înaintau alene prin pădurea de porumbi. In urma lor foșneau frunzele. Și colo apa Argeșului se lovea de digul masiv.

VASILE MIHAILESCU

JURNAL ARTISTIC

Două expoziții comemorative

Un viu interes stîrnesc în rîndurile publicului nostru cele două expoziții comemorative deschise în Muzeul de Artă al R.P.R. cu prilejul împlinirii unui deceniu de la moartea lui Octav Băncilă și a unei jumătăți de veac de la cea a lui Sava Henția.

Vizitatorii care cunoșteau din creația acestor pictori doar puține opere, — majoritatea expuse în Galeria Națională din București — au acum posibilitatea să cuprindă într-o privire de ansamblu întreaga lor activitate artistică, să cunoască aspecte diferite care alcătuiesc complexul personalității fiecăruia. Prin alegerea unor lucrări semnificative din fiecare perioadă și prezentarea lor în ordine cronologică, expozițiile permit în același timp înțelegerea evoluției artistice a pictorilor înfățișați, precum și a rolului lor în desfășurarea istorică a artei romînești.

SAVA HENȚIA (1848—1904)

Reprezentant al picturii noastre din a doua jumătate a secolului XIX Sava Henția a fost unul din cei care prin sănătoasa lor orientare realistă au îmbogățit cu opere de valoare moștenirea artistică a poporului nostru din veacul trecut.

Incă din desenele din tinerețe, ca de pildă în micul autoportret în creion, Henția apare ca un observator atent, serios, al realității. Din această perioadă, alături de portrete sau compoziții academice, datează și cîteva interesante încercări de pictură istorică cum ar fi de pildă „Mihai Viteazul izgonind în 1594 pe turci din Giurgiu" (1870) sau „Intrarea lui Mihai Viteazul în 1599 în Alba Iulia" (1870) care au avut un însemnat rol educativ în acea perioadă, premergătoare luptelor pentru eliberarea țării de sub jugul turcesc.

Majoritatea operelor lui Henția o formează însă portretele sau studiile. Ca profesor de desen la o școală din București, el duce o existență modestă. Apoi, împreună cu alți artiști ca Grigorescu, Szattmary, Mirea urmează armatele pe frontul din Bulgaria, pentru a fixa la fața locului imaginile care aveau să povestească despre războiul pentru independență. Contactul artistului cu desfășurarea dinamică a evenimentelor, viața în mijlocul poporului, au lărgit considerabil sfera preocupărilor sale. Numeroase desene expuse au fost executate în imediata apropiere a frontului, ele urmăresc viața ostașilor în diverse împrejurări („Podul romîn de la Corabia", „Lagăr la Calafat", „Moara la Nicopole" etc) Henția a pictat în ulei vederi largi care îmbrățișează raza de desfășurare a luptelor, ca „Tir de artilerie la Calafat", „După bombardament", „Ruine în Bulgaria" etc., altele înfățișînd viața de tabără ca „Ostași în odihnă" etc.

In anii următori creația lui Henția — studii, portrete, schițe de compoziție — arată însemnate progrese. El pictează printre altele unele din puținele decorații murale din București, în str. Sf. Apostoli nr. 2, ale căror reproduceri sînt de asemenea expuse într-o vitrină din expoziție.

Pînzele lui Henția dovedesc din ce în ce mai mult interesul și dragostea artistului pentru oamenii din popor, pentru țărani sau sărăcimea orașelor. In „Fată torcînd" (1884) Henția a lăsat una din cele mai viguroase imagini ale țărăncii, rumenă și bine legată, surîzînd plină de încredere în viitor.

Puternice trăsături de realism critic apar limpede în portretele de cerșetori, ca „Bătrînul cerșetor" (1880) cu expresia îndurerată, adînc umană.

Henția colinda prin cartierele mărginașe ale Bucureștiului, executînd o serie de peisaje în acuarelă, mai puțin cunoscute pînă acum. Pe lîngă interesul documentar al acestor priveliști înfățișînd locuri azi cu totul schimbate, ele atrag prin atmosfera care le învăluie, (vederi din mahalaua Mintuleasa, de la Herăstrău, Floreasca). „Mahala din București" prezintă o imagine caracteristică a vechilor uliți, pline de bălțoace în care plutesc rațe, cu mulțimea pestriță adunată în fața circiumei și femei așezate la porți.

Moartea a întrerupt la numai 56 ani munca lui Henția, oprindu-i dezvoltarea în primii ani ai secolului nostru.

OCTAV BĂNCILĂ (1872—1944)

Băncilă este unul dintre principalii reprezentanți ai perioadei imediat următoare din istoria picturii romînești. In epoca deșteptării conștiinței sociale a muncitorilor de la sfîrșitul sec. XIX și începutul sec. XX, Băncilă și-a pus cu curaj pictura în slujba luptei maselor populare.

In expoziție sînt prezente portretele din prima perioadă de creație a pictorului ca de pildă cele reprezentînd pe profesorul său, pictorul Gheorghe Panaiteanu Bardasare (1898) sau Ecaterina Nădejde etc. și care dovedesc măestria tînărului artist. Preocupat de mișcările sociale, Băncilă începe să se inspire mereu mai mult din viața și lupta poporului. Tablourile lui devin hotărîte luări de poziție față de ceea ce se petrecea în țară.

Viața plină de lipsuri a țăranilor, suferințele tinerilor în armata burghezo-moșierească sînt descrise cu simplitate în scene ca „Recrutul" (1898). Alte pînze arată nesiguranța chinuitoare a existenței muncitorilor („In căutare de lucru" 1901 etc.)

Izbucnirea răscoalelor din 1907 l-a zguduit profund pe Băncilă care a înțeles că datoria lui de pictor legat de popor este să exprime în imagini artistice strigătul de revoltă împotriva represiunii țărănimii crunt exploatate. In compoziții de un zguduitor dramatism, Băncilă a dezvăluit ceea ce autoritățile căutau cu orice preț să înăbușe: adevărul asupra situației țăranilor și sîngeroasa ucidere a celor 11.000 de oameni. Ciclul de tablouri plănuit de Băncilă trebuia să prezinte pregătirea, desfășurarea și înăbușirea răscoalelor. Aceste tablouri expuse în 1906 la Iași, apoi la București, au fost înlăturate de poliție care înțelegea însemnătatea influenței lor asupra privitorilor. Multe dintre aceste tablouri s-au pierdut. Dintre cele care au supraviețuit prigoanei sînt expuse „Inainte de 1907", care rezumă întreaga deznădejde a țăranilor, celebrul „1907" înfățișînd o scenă din timpul răscoalei, „Blestemul" — etc.

Expoziția de la Muzeul de Artă al R.P.R. cuprinde și o serie de reproduceri fotografice după impresionantele tablouri dispărute ca „Recunoașterea" de către familiile lor a țăranilor uciși sau „Inmormîntarea", compoziții ample, cu multe personaje, pline de adîncă semnificație și de o emoție zguduitoare.

In anii următori, pînă la primul război mondial, pictura lui Băncilă continuă să dezvăluie crunta exploatare a maselor muncitoare. In pictura „Pribeagul" (1910) el înfățișează printr-un exemplu caracteristic extrema sărăcie la care a fost adus poporul. Un țăran cu cămașa zdrențuită, așezat pe o piatră în mijlocul unei cîmpii pustii, are lîngă el drept singura lui avere pălăria, toiagul și traista goală. Privirea îi e îndreptată spre cerul înnorat, amenințător.

Cu aceeași putere de generalizare caracterizează Băncilă tipuri ca „Flămîndul" (1908) care privește cu jind la o vitrină cu alimente, „Peticarul" (1906) aplecat asupra zdrențelor sau „Bătrîn croitor" (1913) etc.

In toate se simte aceeași apropiere sufletească a artistului față de cei năpăstuiți.

Cu aceeași vigoare demască Băncilă pe reprezentanții exploatatorilor — ca de pildă în „Zaraful" (1913) care privește o monedă cu un zîmbet josnic, acaparator.

Increderea în viitor apare limpede în opera lui Băncilă, pe chipurile voinice, dîrze ale muncitorilor care cu brațele încrucișate opun voința lor neclintită în fața asupritorilor. O mare valoare simbolică are în deosebi lucrarea „Pax" care înfățișează un muncitor frîngînd sabia războiului — o variantă a tabloului cu care muncitorii ieșeni au manifestat în 1915 pentru „pace și pîine", care a fost spart de baionetele jandarmilor în timpul ciocnirii cu manifestanții.

Astăzi opera lui Băncilă poate să se desfășoare nestingherită în fața ochilor noștri. Prin grija partidului și guvernului ea stă la loc de cinste în muzeele noastre. Cercetări neîncetate scot mereu la iveală lucrările pierdute împlinind astfel opera marelui artist care se bucură acum de meritata dragoste și recunoștință a poporului.

ADINA NANU

Tabloul „Pribeagul" al pictorului Octav Băncilă

Dalta și ciocanul

In așteptarea celui de al cincilea anotimp

Mai bine ai întreba de ce n-are ursul coadă, decît să întrebi despre activitatea culturală la S.M.T. din Jugani regiunea Iași. Iar dacă te bate gîndul ți se va răspunde scurt:

— Cu asta doar, se ocupă sindicatul! Iar dacă ești îndărătnic și mergi mai departe cu iscodirile și întrebi la sindicat: „cine se ocupă cu munca culturală" — ți se răspunde tot atît de amabil ca și la U.T.M.:

— Da... și noi ne ocupăm... Insă ar fi mai bine să întrebați la direcțiune.

Astfel fiind, nu mai ai ce face și te adresezi direct directorului Stațiunii de mașini și tractoare din Jugani, tovarășului Ion Nicolau:

— Cum se face că brigada care lucrează în comuna Oțeleni n-are bibliotecă volantă? De ce-s persecutați băieții ăștia?

— Fii pe pace! Nu-s de loc persecutați — răspunde tovarășul director. Nici celelalte brigăzi n-au. Dacă sînt totuși unele mai norocoase, apoi nici acestea nu se pot mîndri cu cine știe ce. Ia, colea, cîteva broșuri agrotehnice. Intr-adevăr, trebuie să recunoaștem că tractoriștii noștri nu duc nici o activitate culturală. Ce să-i faci? Condițiile...

— Care condiții?

— Anotimpurile.

— ...?!

— Da, da. Anotimpurile. In toamnă au fost arăturile, în iarnă reparațiile... acum, primăvara, însămînțările și la vară vine treerișul. Cînd mai avem vreme, păcatele mele, de muncă culturală? La noi nu se duce decît un singur fel de muncă; cu tractoarele. La noi e veșnic zăngănit de tractoare: și primăvara și vara și toamna; chiar și iarna avem de furcă cu ele. Ne-ar mai trebui un anotimp — surîse directorul.

— Totuși, presupun că tractoriștii au și ei timpul lor liber. Cum și-l petrec?

— Deh, știu și eu? E greu de spus. S-or fi ducînd prin sat, la horă, poate la cămin. Cînd sînt răspîndiți pe ogoare, nu poți vedea ce face fiecare.

— Dar iarna? Iarna sînt aici?

— Da. Iarna au biblioteca S.M.T.-ului la dispoziție.

— Și altceva ce mai au?

— Club; dar a fost închis iarna asta. Nu erau lemne. Le-au luat inginerul șef, contabilul șef și alții. Grija pentru cadre, tovarășe. Puteau rămîne în frig?

Și-apoi să-ți spun un secret: nu se dau în vînt băieții pentru activitate culturală. Știu, ai să spui că nu s-a îngrijit nimeni să le dezvolte gustul, că nu li s-a dat posibilitatea, știu. Dar, ascultă la mine, că eu cunosc oamenii. Nu le place. Mai curînd le place sportul.

— Și sport fac? Cum stați cu terenul, echipamentul?

— Echipament?... Da... Am avut echipament complet pentru o echipă de fotbal. Am avut echipament pentru una de volei. Am avut disc, săgeți, greutăți. Am avut mănuși de box, am avut...

— Și acum?

— Nimic. Le-a avut în păstrare Mihai Romilă. Dar acu nu mai e aici. A plecat din stațiune de mai multă vreme... Și n-am vrut să-l jignim la plecare și să-l întrebăm de echipament. E drept, nu m-am interesat de treaba asta. Pe mine personal nu mă încîntă nici un sport din astea. Eu iubesc vînătoarea. Am o armă cu două țevi, un deliciu. Nici un cîine n-a mai rămas nevînat pe o rază de cinci kilometri. Pînă la pădure, după iepuri, e departe, pe cînd cîinii vecinilor sînt aici la doi pași... Să nu faci puțin sport cu ei în așteptarea celui de al cincilea anotimp?

★

Ca să respectăm adevărul trebuie să precizăm că această convorbire n-a avut loc în realitate și nici directorul stațiunii, nici secretarul organizației U.T.M., nici președintele sindicatului nu mi-au povestit toate acestea. Faptele însă le poate constata oricine la fața locului. In așteptarea unui „al cincilea anotimp" la S.M.T. Jugani nimeni nu se interesează de activitatea culturală și sportivă.

C. BUCUR
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Iași

PE DRUMUL INDRĂZNEŢILOR

Există în viaţă un drum larg pe care se scurge neîntrerupt un şuvoi de oameni entuziaşti. Marşul e hotărît şi vesel. Drumul se lărgeşte mereu, iar paşii sînt tot mai iuţi.

Pe marginea drumului şerpuieşte însă o potecuţă, suind şi coborînd, trecînd prin hîrtoape, ocolind o buturugă, un copac, o piatră... Oameni care se tem că n-or să poată ţine pasul celorlalţi, păşesc domol pe potecă, unul după altul... Poteca — zic ei — este bătătorită din moşi strămoşi. Din cînd în cînd, cîte unul care prinde curaj părăseşte poteca şi intră în rîndul celor care mărşăluiesc pe drumul cel nou.

Acum patru ani, doi prieteni au pornit amîndoi în viaţă, unul pe drum, altul pe potecă. Unul e Mihai Ştefan, altul Kibedi Adalbert, amîndoi mineri la Petrila...

★

Cu opt luni în urmă Kibedi venise în biroul sectorului 1 cu o treabă măruntă. Dar se vede că inginerul aşteptase întîlnirea aceasta şi de aceea îl rugă să mai rămînă.

— La tine în abataj merg binişor treburile. Vă străduiţi. Dar aşi vrea să te întreb: de ce ies oamenii tăi aşa de obosiţi din şut?

Kibedi a stat un pic să judece întrebarea, şi, găsind-o nelalocul ei, a răspuns puţin supărat:

— Asta-i bună... dar cum aţi vrea să iasă, ca din dormitor? Doar muncim acolo...

— Bine, bine, muncesc, dar cum?

— Cum să muncească?...

— Iţi spun eu: munciţi neorganizaţi, faceţi treburile cum vă vine la mînă, le amestecaţi, pierdeţi timp... Şi ca să nu rămîneţi în urmă faceţi eforturi, asudaţi. Ţi-am mai spus şi-o să-ţi spun mereu: numai graficul ciclic v-ar scoate din încurcătură. Ce spui, nu te hotărăşti încă?

Kibedi îi luă aproape vorba din gură:

— Nu pot, tovarăşe inginer, nu putem, nu sîntem în stare. Lăsaţi-mă să lucrez aşa cum am învăţat eu.

Inginerul zîmbi aruncîndu-i lui Kibedi o căutătură veselă.

— Bine, o să mai aşteptăm — spuse el — dar ar trebui să ştii că la mijloc nu este numai interesul tău personal... Este nevoie de mai mult cărbune.

Cu cîteva minute înainte Kibedi se hotărîse să părăsească biroul. Dar acum, acum cînd inginerul credea despre el că nu-şi vede decît interesele personale, cum avea să plece? Ce-o fi avînd cu el inginerul? Ar trebui să-l lase în pace! Graficul ciclic. Ştie el ce-nseamnă să aplici metoda asta sovietică... Mihai Ştefan o aplică de mult. El lucrează de acum în contul anului 1956. Ei bine, dar cum se poate potrivi Kibedi cu Mihai Ştefan? E drept că sînt prieteni. Cînd se întîlnesc la club discută, ce mai faci, cum te distrezi...

La urma urmei, ar putea să încerce şi el. Merge, bine. Şi dacă nu merge, unde te ascunzi de ruşine?

Inginerul rupse tăcerea.

— Văd că eşti nehotărît!

Kibedi tresări şi se smulse de pe scaun.

— Eu?

— Da, tu.

— Ei bine, să ştiţi că Adalbert Kibedi a fost nehotărît. Daţi-mi ciclograma.

— Poftim, ţi-am pregătit-o de mult.

★

Brigada utemistă a lui Kibedi Adalbert a avut a doua zi o consfătuire de producţie. Veniseră toţi, în afara celor din schimbul de noapte. Consfătuiri de producţie mai ţinuseră băieţii din brigadă. De data aceasta însă în încăpere plutea parcă ceva sărbătoresc. Simţea fiecare că ceva nou se petrece în munca, în viaţa lui. Era ceva asemănător entuziasmului pe care îl trăieşte omul în ajunul unei lupte pentru cucerirea unei mari bucurii. Kibedi a explicat ciclograma:

— Avem planificate 3 ore pentru bătutul găurilor, o oră pentru puşcare şi aerisire, 4 ore pentru încărcatul materialului, 3 ore pentru armare, cîte o oră în două schimburi pentru bandajare, cîte o oră în două schimburi pentru săparea canalului şi 2 ore pentru montarea liniei. Ciclograma este calculată după forţa noastră de muncă, aşa cum au văzut inginerii şi maiştrii că muncim noi. Dar oare numai atîta putem? Eu să vă spun drept, nu ştiu unde să-mi ascund capul. I-am înşelat. Ne-a fost frică să ne avîntăm, şi am muncit alandala, de capul nostru.

Se înfierbîntase. Vroia parcă să-şi arunce o povară grea din spate. Şi apoi, îşi trecu mîna prin păr şi îi învălui pe toţi într-o privire.

— Ei, ce spuneţi, pornim? Hai să facem propuneri.

Rînd pe rînd, şi Moldoveanu, şi Kadar, şi Petru Nicolae se răsuciră pe scaune. Vroiau să vorbească, să-l aprobe pe Kibedi.

— Eu propun — se ridică Moldoveanu — să lucreze în schimbul întîi patru tovarăşi — doi mineri, un ajutor miner, şi un vagonetar, pentru că în primele 8 ore, după cîte văd eu, sînt de făcut cele mai grele operaţii...

Vorbiră toţi cu aceeaşi însufleţire, cu aceeaşi lucire a ochilor şi una cîte una cădeau poverile din spate.

Era tocmai clipa în care făceau primul pas de pe cărare pe drumul cel larg şi fără ocolişuri.

★

Se zice că orice început e greu.

— Ce depăşire avem luna asta?

— O nimica toată.

Moldoveanu înfipse pickhamerul în culcuş apoi se şterse de sudoare.

— Unde-i buba, tovarăşe Kibedi?

— Eu ştiu? Şi pantofii cînd îs noi tot te mai string. Ce vrei, abia ne învăţăm şi noi cu ciclograma. Nu vezi?. Ba unul nu termină la timp, ba altul se încurcă şi le face toate pe dos... Cîte odată îmi vine şi mie să-l las dracului de grafic... Pe urmă îmi bag mîinile în cap şi mă gîndesc... Ce-ai zice tu dacă l-am invita pe tovarăşul Cenuşa Cornel să ne dea ceva sfaturi. El îi miner bătrîn, fruntaş, aplică cel mai bine graficul ciclic. Să-i povestim cum stau lucrurile la noi şi să-i cerem ajutorul. Cred că n-are să refuze. Doar conduce şi el o brigadă utemistă. Ştii, asta s-o facem aşa, într-o consfătuire de producţie.

Ideea lui Kibedi a fost pentru Moldoveanu ca un pahar cu apă vie. Se înveseli deodată.

— Şi eu zic să chemăm; nu numai pe Cenuşa, ci şi pe alţi mineri cu experienţă.

★

Duda sună prelung. Noaptea fugise, parcă izgonită de vocea răguşită şi joasă. Doar Jiul îşi păstra ca întotdeauna vuietul, spumegînd printre bolovani şi printre stîlpii podului din faţa minei.

Sus, în spatele „preparaţiei", corfa începuse să coboare în adînc oamenii, cu viteză uluitoare. Era ora schimbului de dimineaţă. Oamenii treceau podul, străbăteau curtea minei şi se opreau aici la puţ, aşteptîndu-şi rîndul la corfă.

Kibedi se înălţa mereu pe vîrfuri ca să vadă cîţi îi mai stau înainte. De nerăbdare învîrtea în mînă lampa, se scotocea prin buzunare, îşi încorda genunchii mutîndu-şi greutatea corpului de pe un picior pe altul. De-ar ajunge mai repede în abataj... Cu o zi înainte i se lămurise totul despre graficul ciclic. Consfătuirea cu bătrînul miner Cenuşa Cornel se dovedise a fi o cheie a succesului. Se pomeni bătut pe umăr.

— Noroc bun, ortace.

Kibedi tresări şi se întoarse brusc.

— Noroc bun Cenuşa — baci — chiar mă gîndeam la ce spuneai dumneata aseară.

— Fă aşa cum îţi spun eu. Căutaţi să nu pierdeţi nici un minut... Spor la treabă!

★

Au trecut de atunci multe luni. Kibedi se afla la o reuniune tovărăşească dată în cinstea brigăzilor care şi-au îndeplinit sarcinile din cadrul planului cincinal. Sînt în sală mulţi mineri. Ei ascultă sfaturile pe care le împărtăşesc cei care au trecut de mult hotarele anilor viitori. Curînd va trebui să vorbească şi el. Ce-are el de spus? Da, le va destăinui minerilor [illegible] la început dar că s-a hotărît odată să-şi ia inima în dinţi şi să aplice metode noi de muncă. Va vorbi despre bucuria pe care-a simţit-o la sfîrşitul fiecărei luni, cînd cifra depăşirii planului de producţie era de fiecare dată mai mare: ianuarie 45 la sută, februarie 92 la sută, martie 108 la sută, aprilie 115 la sută...

Da, da, Kibedi Adalbert nu mai e nehotărît. El păşeşte pe drumul cel larg şi drept. Pe drumul îndrăzneţilor.

MIHAIL CARANFIL
corespondent al „Scînteii tineretului" pentru regiunea Hunedoara

Premiera filmului „Petroliştii din Caspica"

In ziua de 24 mai se va prezenta în premieră la cinematograful „Maxim Gorki" din Capitală, filmul „Petroliştii din Caspica".

Filmul, o producţie în culori a studiourilor sovietice, redă aspecte ale construirii unuia dintre cele mai importante centre petrolifere sovietice, aflat în largul mării Caspice.

In completare va rula filmul sovietic de desen animat: „Zborul în lună".

In aceeaşi zi, filmul „Petroliştii din Caspica" va fi prezentat în premieră la cinematografele „23 August" din Moineşti, „Sovrompetrol" din Urlaţi şi „Rodina" din Ploeşti.

(Agerpres).

Ţesături peste plan

GALAŢI (de la corespondentul nostru Ianca Trifan).

Printre întreprinderile textile din oraşul Galaţi se numără şi ţesătoria „Munca".

Colectivul de muncitori şi tehnicieni din această fabrică, prin rezultatele ce le obţine în producţie, se străduieşte să traducă în viaţă sarcinile plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953.

De pildă în luna aprilie, planul a fost îndeplinit cu 100,3 la sută, iar produsele au fost de foarte bună calitate. Secţia condusă de tovarăşul Fenu Ghiţă a dat peste planul lunar 35.000 metri de ţesături.

Insufleţiţi de succesele obţinute muncitorii s-au angajat să obţină realizări şi mai mari. Astfel în primele 10 zile din luna mai colectivul acestei ţesătorii a dat peste plan 3.700 metri ţesături de diferite sortimente.

In fruntea întrecerii socialiste — care se intensifică pe zi ce trece — sînt şi utemistele Anastasiu Ecaterina, Profira Dragomir şi altele. Ele lucrează la cîte 4 războaie şi aplică metodele sovietice Antonina Jandarova şi [illegible].

Tot printre fruntaşi se află şi ţesătoarea Maria Todoriţă care împreună cu colectivul secţiei sale a dat în primele 12 zile ale acestei luni, 11.000 metri de pînză numai de calitatea I-a.

Impotriva dăunătorilor

Paralel cu lucrările de întreţinere a culturilor, direcţia agricolă regională a Regiunii Autonome Maghiare a luat o serie de măsuri şi pentru combaterea dăunătorilor.

Astfel s-au repartizat sfaturilor populare 9 tone de [illegible], precum şi 7 motopompe — pulverizatoare, venite din R.D. Germană.

O atenţie deosebită se acordă stîrpirii gîndacului [illegible]. In raioanele Tg. Mureş, Sîngeorgiu de Pădure şi Reghin s-au luat măsuri pentru ca acţiunea de combatere a acestui dăunător să se desfăşoare cu maximum de eficacitate.

Exemplu în stîrpirea dăunătorilor îl dau în deosebi membrii gospodăriei agricole colective „Gh. Doja" din comuna Acăţari, raionul Tg. Mureş. Incă din anul trecut, ei au confecţionat un model special de tîrşitoare trasă de un cal cu ajutorul căreia stîrpesc larvele.

Scrisoare din R. P. Albania

Şeful şantierului

Petchi Dado

—o—

Tînărul Chkeltchime Boumchi se opri în vîrful dealului, sub un măslin şi cuprinse cu ochii minunata privelişte care se întindea larg înaintea sa. La mîngîierea blîndă a razelor soarelui de dimineaţă, de pe cîmpie se ridicau aburi, formînd un nor fin, străveziu. Chkeltchime respiră adînc aerul proaspăt... El admiră construcţia măreaţă a filaturii de bumbac „Stalin", lîngă care se va înălţa fabrica de ţesături de lînă.

Noua cetate a textilelor e plină de viaţă şi de entuziasm. Zumzetul maşinilor de la ţesătorie şi filatură, strigătele oamenilor veseli care se plimbă pe străzi după terminarea lucrului şi zgomotul camioanelor care vin şi se duc se contopesc într-o melodie plăcută care ajunge pînă la urechile lui Chkeltchime.

— Acum patru ani — murmură Chkeltchime — aici era un cîmp înţelenit, plin de mărăciniş, pe cînd azi...

El se aşeză pe iarba mătăsoasă şi admirînd noua cetate a textiliştilor, începu să-şi depene firul gîndurilor.

ACUM DOI ANI

...Abia împlinise 17 ani cînd a terminat cursurile şcolii tehnice şi a primit sarcina de a lucra pe şantier pentru construirea filaturii. Lucrările începuseră aici, în cîmpia Uzberichte de doi ani. El fusese de faţă la inaugurarea lucrărilor şi văzuse punîndu-se piatra fundamentală. Cînd a venit el să lucreze aici se şi ridicaseră pereţii; mai trebuiau făcute ultimele lucrări ca totul să fie gata.

Chkeltchime se dusese în biroul directorului construcţiei. Acesta, mic de statură, ager, cu trăsături energice, i-a strîns cu putere mîna tînărului şi i-a spus:

— Vei munci în calitate de şef de lucrări la canalul care va aproviziona combinatul cu apă.

— Voi încerca să merit încrederea pe care mi-o acordă partidul, tovarăşe director.

Faţa directorului se lumină la auzul acestor cuvinte, deoarece vedea în Chkeltchime un tînăr [illegible], cu multă voinţă şi capacitate de muncă.

S-a ridicat, i-a pus mîna pe umăr şi i-a spus pe un ton părintesc:

— Să nu uiţi nici o clipă Chkeltchime, că, începînd de acum eşti şef de lucrări la un sector important al şantierului. Canalul trebuie deschis la data fixată. Poporul şi partidul aşteaptă să ne facem munca la bun sfîrşit.

SĂ BIRUIM PLOAIA

A plouat toată ziua. Muncitorii au continuat să lucreze pînă aproape de prînz, dar bălţoacele care se formau ici şi colo, le împiedicau mişcările, aşa încît au trebuit să întrerupă munca. Canalele începură să se umple cu apă. Chkeltchime aleargă îngrijorat de la un capăt la altul, ca să vadă ce măsuri s-ar putea lua. Nicăieri nu se putea continua lucrul. Gîndurile îl frămîntau fără încetare.

— In noiembrie combinatul trebuie să intre în funcţiune — gîndea el. Ploaia ne împiedică să lucrăm. Şi după ce va înceta ploaia, va trebui să mai treacă timp pînă se va goli canalul de apă. Să aşteptăm? Nu se poate!

Tot frămîntîndu-se aşa, fără să găsească nici o soluţie, urcă pe colina unde se afla rezervorul de apă. In apropierea acestuia era glumeţul Maksoute, cu doi tovarăşi. Părea că discută ceva foarte important. Cum îl văzu îi ieşi înainte.

— Lucraţi? — îi întrebă Chkeltchime.

— Ploaia ne împiedică — răspunse Maksoute.

— Uf, această ploaie...

Chkeltchime nu se împăca deloc cu gîndul că să aştepte, cu mîinile-n sîn — dar nu ştia ce să facă. Tocmai atunci zări apropiindu-se un muncitor de vreo 40 de ani. Se vedea că este preocupat de ceva. Pe deal venea în fuga mare secretarul comitetului de tineret — care deşi n-avea decît 21 de ani, părea mult mai în vîrstă. Inainte de eliberare luptase împotriva duşmanului, fusese arestat şi schingiuit de Gestapo.

Muncitorul nu era altul decît unchiul Mihal.

— Putem să biruim şi ploaia.

— Cum? spune repede.

Tinerii aşteptau cu nerăbdare să audă ce s-ar putea face, deoarece mai erau puţine zile pînă la data la care trebuia terminată această lucrare.

— Ploaia are şi ea socoteala ei — începu nenea Mihal, frecîndu-şi mîinile — că de, sîntem în perioada ploilor. Nu putem s-aşteptăm pînă o înceta. Trebuie să facem în aşa fel ca baltoacele să se scurgă spre canal, iar apa care este acum în ele, s-o scoatem cu pompele. Trebuie să despărţim canalul în mai multe porţiuni, prin diguri de lemn, pentru ca apa să nu mai treacă dintr-o parte într-alta.

In clipa aceea Chkeltchime îşi aminti de sfatul directorului: „Ascultă glasul muncitorilor, ei au multă experienţă".

★

...In ziua de 31 decembrie 1951, sirena combinatului dădu semnalul victoriei: cu 8 zile înainte de angajament a fost dat spre folosinţă patriei combinatul de textile, care poartă numele marelui Stalin şi care este un dar al marii Uniuni Sovietice.

O SARCINA IMPORTANTA

— Aşează-te Chkeltchime, — îi zise directorul pe un ton familiar.

El se aşeză, se uită la director cu coada ochiului, încercînd să afle de ce l-a chemat — dar degeaba.

Domol, ca de obicei, directorul îi vorbi despre muncă, despre succesele obţinute, îl felicită pentru felul în care condusese lucrările, apoi adăugă.

— Am hotărît să-ţi încredinţăm direcţia şantierului unde se construieşte fabrica de ţesături de lînă

Chkeltchime rămase pe gînduri. Această nouă sarcină i se părea grea. N-avea destulă încredere în puterile sale. Condusese el lucrările la canal şi la locuinţele muncitoreşti, dar cine ştie cum o fi să construieşti o fabrică menită să producă anual 900.000 metri de ţesături de lînă? Va trebui să repartizeze sute de lucrători la locul cel mai potrivit... apoi excavarea, betoniere, camioane, material de construcţie etc.

Directorul îl trezi din visare.

— Aceasta este o sarcină importantă pentru tine. Pune-ţi toate forţele în slujba acestei bătălii şi dovedeşte că eşti demn de încrederea ce ţi-o acordă partidul.

— O voi merita — răspunse Chkeltchime cu hotărîre.

VICTORIA

In biroul şefului e un du-te, vino: adjuncţi, brigadieri, muncitori, toţi cer răspunsuri grabnice: Chkeltchime vorbeşte cu fiecare pe rînd, dă sfaturi, dispoziţii...

Adjunctul Lazăr Maznikon veni în fugă.

— M-ai chemat?

— Da, trebuie să ţinem o şedinţă cu muncitorii pentru ca să le comunicăm rezultatele pe această decadă; după aceea trebuie să le arătăm ce mai rămîne de făcut, trebuie să ştie ce sarcini le mai revin din plan.

La intrarea principală Chkeltchime se întîlni cu Djavide Melane, secretarul comitetului de partid al întreprinderii „21 Decembrie", care îi strînse mîna cu putere şi-i spuse:

— Peste două zile, sirena va anunţa victoria.

★

Ceremonia se sfîrşise. Fabrica începuse să funcţioneze. Conducătorii partidului şi ai guvernului îl felicitară pe Chkeltchime pentru succesul obţinut şi-i strînseră mîna cu putere. El era atît de emoţionat, încît abia putu să pronunţe două cuvinte:

— Mulţumesc partidului...

Cineva se apropie de el şi-l strînse de umeri. Intoarse capul şi-l văzu pe Djavide Melane, — secretarul comitetului de partid.

— La ce te gîndeşti?

— La trecut şi la viitor. Mă gîndesc la combinat, la noua cetate, pe care am construit-o cu mîinile noastre. Mă gîndesc cum va arăta ea peste cîţiva ani.

— Şi cum vor arăta oamenii care au construit-o, adăugă Djavide

— Da, cum vor arăta oamenii. Astăzi, mulţi din ei sînt simpli muncitori, dar mîine vor deveni tehnicieni, desenatori tehnici, ingineri... Acesta este drumul deschis de partid.

Tirana, mai 1954.

Pe urmele materialelor publicate

Un ajutor bine venit

La redacţie a sosit nu de mult o scrisoare a colegiului de redacţie al gazetei „Universitatea". In această scrisoare colegiul de redacţie arată măsurile care au fost luate pentru îmbunătăţirea muncii gazetei în urma apariţiei în „Scînteia tineretului", a recenziei gazetei „Universitatea".

Publicăm mai jos scrisoarea primită:

„Recenzia gazetei „Universitatea"" publicată în „Scînteia tineretului", nr. 1521 a fost primită cu viu interes de întregul colectiv al redacţiei noastre.

Materialul a fost discutat de cadrele din conducerea gazetei, a fost analizat într-o şedinţă specială a secţiei profesionale care în mod deosebit se ocupă de problemele învăţămîntului şi a fost citit de fiecare membru al colectivului de redacţie.

Răspunzîndu-vă, recunoaştem valabilitatea celor mai multe dintre criticile aduse. Mai mult chiar, socotim că gazeta a mai avut şi are încă alte lipsuri, cum ar fi de pildă aceea că nu s-a preocupat de orientarea ideologică a cursurilor ş.a.

In scopul lichidării lacunelor de conţinut ale gazetei, comitetul de partid al Universităţii a luat măsuri pentru completarea colectivului de redacţie cu cadre didactice care pînă acum lipseau din redacţie. De asemenea şi comitetul U.T.M. dă un sprijin mai activ redacţiei pentru a-şi mări colectivul cu noi cadre din rîndul studenţilor. In felul acesta se va putea realiza o tratare mai profundă şi cuprinderea tuturor problemelor din Universitate.

Pentru o mai precisă orientare a gazetei s-a reorganizat colegiul de redacţie (care pînă acum avea o activitate formală, era descompletat şi nu a reuşit să realizeze o legătură reală cu comitetul de partid). O parte din membrii colegiului de redacţie, au primit sarcina de a participa la şedinţele de lucru ale colectivelor de secţii şi de a ţine legătura cu aceste colective, spre a asigura o justă repartizare a sarcinilor şi pentru a veghea asupra calităţii conţinutului şi formei materialelor date spre publicare.

Prin felul în care secţia de corespondenţi şi-a organizat munca (cu o evidenţă precisă a tuturor materialelor primite) se va putea realiza o mai strînsă legătură cu masa de corespondenţi şi se va putea urmări nu numai activitatea corespondenţilor dar şi efectele materialelor critice publicate sau nepublicate.

Şi pentru a încheia enumerarea principalelor măsuri luate, mai arătăm că gazeta a publicat chiar în numărul său din 14 IV. (nr. 21) două materiale — un foileton satiric şi o scrisoare a unei studente — prin care se deschide o discuţie continuată în numerele următoare, pe tema: „Cum ne folosim timpul liber?"

Am socotit aceste măsuri ca fiind cele mai urgente deoarece lipsurile gazetei se datorau în cea mai mare măsură unor cauze ca: lipsa cadrelor didactice din colectivul de redacţie şi faptului că acesta, nefiind un colegiu de redacţie activ şi bine organizat, nu avea o conducere colectivă.

Articolul din „Scînteia tineretului" a apărut tocmai într-un timp în care s-a iniţiat luarea unor măsuri menite să îmbunătăţească munca redacţiei. Recenzia a fost deci bine venită şi folositoare prin criticile şi sugestiile sale.

Incheiem asigurîndu-vă de rezultatele pozitive ale materialului publicat şi de faptul că redacţia gazetei „Universitatea" îl socoteşte ca un ajutor real în munca sa de viitor".

Partidul, conducătorul Uniunii Tineretului Muncitor*)

RECENZIE

—o—

Conducerea de către partid constituie chezăşia succesului muncii U.T.M. de educare comunistă a tineretului şi de mobilizare a lui la construcţia economică şi culturală din patria noastră.

Problema deosebit de importantă a conducerii U.T.M. de către partid constituie subiectul lucrării **„Partidul, conducătorul Uniunii Tineretului Muncitor" de P. Trofin**, apărută recent în Editura pentru literatură politică.

Oprindu-se asupra aspectelor esenţiale pe care le ridică tema dată, lucrarea subliniază cu tărie rolul hotărîtor pe care l-a avut şi îl are partidul clasei muncitoare, creatorul organizaţiei comuniste a tineretului din ţara noastră, în creşterea şi dezvoltarea continuă a mişcării revoluţionare a tinerei generaţii. Intreaga lucrare este străbătută ca de un fir roşu de ideea însemnătăţii vitale pe care o are pentru organizaţia de tineret conducerea sa de către partid.

In primul capitol, cititorul găseşte o succintă expunere a tezelor marxism-leninismului cu privire la mişcarea revoluţionară de tineret. Marx şi Engels au învăţat clasa muncitoare şi partidul ei să se ocupe îndeaproape de educarea tineretului, să atragă tineretul muncitor în lupta generală a proletariatului pentru răsturnarea burgheziei şi instaurarea dictaturii proletariatului.

Continuînd şi dezvoltînd opera lui Marx şi Engels, Lenin şi continuatorul operei sale, I. V. Stalin au arătat linia pe care trebuie să se dezvolte activitatea organizaţiei comuniste a tineretului, rolul şi sarcinile ei. Creat şi educat de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, gloriosul Comsomol leninist a parcurs în cei peste 35 de ani de activitate un drum măreţ, devenind modelul înalt al organizaţiilor revoluţionare ale tineretului din toate ţările lumii.

Mişcarea tineretului revoluţionar din Romînia s-a născut şi s-a dezvoltat în lupta condusă de Partidul Comunist împotriva exploatării capitaliste, împotriva asupririi naţionale şi sociale la care era supus poporul muncitor sub regimul burghezo-moşieresc. Partidul, creatorul Uniunii Tineretului Comunist a învăţat U.T.C.-ul să înfrunte cu eroism cele mai mari primejdii ale luptei revoluţionare ilegale, transformîndu-l într-unul din principalele sale detaşamente de sprijin, într-o rezervă de cadre călite în luptă. Lucrarea pe care o recenzăm scoate în evidenţă rolul deosebit de însemnat pe care l-a avut Congresul al V-lea al P.C.R. din 1932 pentru întărirea conducerii U.T.C.-ului de către partid, pentru dezvoltarea mişcării revoluţionare de tineret din ţara noastră. Pretutindeni acolo unde partidul a chemat masele la luptă, U.T.C.-ul s-a aflat în primele rînduri. Sub conducerea P.C.R., care l-a crescut şi îndrumat cu grijă părintească U.T.C.-ul şi-a cîştigat dragostea şi recunoştinţa întregului nostru popor.

★

Rezoluţia şedinţei plenare a C.C. al P.M.R. din 22-24 decembrie 1948 referitoare la activitatea partidului în rîndurile tineretului — document de o deosebită însemnătate — a indicat drumul mişcării de tineret în condiţiile actuale ale ţării noastre şi a trasat sarcinile complexe care stau în faţa ei. Prin acest document au fost clarificate problemele organizării mişcării de tineret în regimul nostru de democraţie populară, problemele conducerii de către partid a organizaţiei de tineret în lupta pentru construirea socialismului.

Vorbind despre sarcinile mari încredinţate de partid tineretului, lucrarea tov. P. Trofin înfăţişează în acelaşi timp atenţia deosebită pe care partidul şi guvernul nostru o acordă creării unor condiţii cît mai bune de viaţă, de muncă, de învăţătură şi de odihnă tinerei generaţii. Regimul democrat-popular a deschis căi largi de dezvoltare tineretului din patria noastră. Lucrarea prezintă roadele concrete ale grijii partidului pentru tineretul muncitor, pornind de la drepturile şi libertăţile politice consfinţite de Constituţia R.P.R., pînă la asigurarea posibilităţilor materiale tot mai largi şi mai variate de manifestare a tineretului în diferite domenii: ştiinţific, tehnic, cultural, artistic, sportiv etc. Intregul tineret muncitor din ţara noastră vede în partid un părinte iubit şi puternic care se îngrijeşte cu dragoste nemărginită de viaţa şi viitorul său.

Sarcina centrală încredinţată de partid Uniunii Tineretului Muncitor este desfăşurarea operei de educare comunistă a tinerei generaţii. Importanţei acestei sarcini, multiplelor ei aspecte şi căilor înfăptuirii ei în viaţă, lucrarea „Partidul, conducătorul Uniunii Tineretului Muncitor" îi consacră multe pagini.

La baza întregii activităţi educative duse de partid în rîndurile tineretului stă învăţătura marxist-leninistă, concepţia despre lume a partidului clasei muncitoare. Munca educativă desfăşurată în masele tineretului muncitor are ca scop să făurească un om nou cu o înfăţişare morală nouă, comunistă. U.T.M.-ul este chemat să ajute partidul în opera de cultivare în rîndurile tinerei generaţii a celor mai bune calităţi şi trăsături morale, specifice comuniştilor: dragostea de muncă, setea de învăţătură, vioiciunea, cinstea, curajul, perseverenţa, încrederea nețărmurită în victoria socialismului, hotărîrea de a învinge orice greutăţi şi obstacole, dîrzenia în lupta pentru cauza poporului. Partidul Muncitoresc Romîn urmăreşte să dezvolte puternic în fiecare tînăr sentimentul patriotismului socialist şi al internaţionalismului proletar, să-l educe în spiritul luptei de clasă.

Lucrarea se opreşte pe larg asupra tezei leniniste potrivit căreia educaţia comunistă a tineretului se făureşte în primul rînd în focul muncii. Pentru tineretul nostru nu poate exista o acţiune mai măreaţă, o sarcină mai de cinste decît participarea cu toate forţele la lupta condusă de Partidul Muncitoresc Romîn pentru construirea socialismului, pentru ridicarea bunăstării poporului.

Orientarea principală pe care partidul o dă muncii de educaţie comunistă dusă de U.T.M. este de a sprijini cu toate puterile construcţia economică şi de stat. In rîndurile tinerilor muncitori este necesar să se dezvolte iniţiativa în muncă, dragostea de a munci într-un chip nou, dorinţa de a fi pe prima linie a luptei pentru socialism, să se înrădăcineze o nouă atitudine faţă de avutul obştesc. In acest scop organizaţiile U.T.M. sînt chemate să mobilizeze, sub conducerea organizaţiilor de partid, masa tineretului la întrecerea socialistă şi aplicarea metodelor înaintate sovietice, să extindă organizarea posturilor utemiste de control şi a brigăzilor de tineret, să creeze un curent de masă în vederea realizării de economii, a calificării profesionale a tineretului şi în general, obţinerii de rezultate cît mai bune în producţie.

Lucrarea arată concret cum întrecerea socialistă a ridicat masele largi ale tineretului la lupta pentru îndeplinirea cu succes a cincinalului, scoţînd la iveală numeroşi tineri cu aptitudini deosebite în domeniul tehnicii şi organizării producţiei. Referindu-se la numeroase exemple luate din viaţă, redînd lupta tineretului pentru ridicarea producţiei şi productivităţii muncii, pentru economii, pentru descoperirea şi folosirea rezervelor interne ale producţiei, lucrarea reliefează noile trăsături morale care devin tot mai mult caracteristice tineretului nostru muncitor. Autorul insistă în mod deosebit asupra rolului de seamă ce revine organizaţiilor U.T.M. în îndeplinirea sarcinilor trasate de plenara C.C. al P.M.R. din august 1953, în lupta pentru sporirea producţiei bunurilor de larg consum şi pentru dezvoltarea rapidă a agriculturii.

Problema creşterii producţiei agricole este o problemă de stat, o problemă a întregului popor, este veriga principală în perioada actuală de care depinde ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc şi dezvoltarea continuă a economiei noastre naţionale. In centrul preocupărilor partidului şi guvernului în domeniul agriculturii stă problema creşterii simţitoare a producţiei medii la hectar la principalele culturi agricole, precum şi a sporirii producţiei în ramura creşterii animalelor.

In acţiunea vastă de ridicare a nivelului agriculturii, tineretul muncitor de la sate are un rol de mare însemnătate. Partidul îndrumă U.T.M.-ul să ducă o muncă stăruitoare de convingere în rîndurile tinerilor ţărani muncitori pentru aplicarea metodelor agrotehnice şi zootehnice înaintate. Munca politică a organizaţiilor U.T.M. de la sate trebuie să fie axată pe problemele actuale ale agriculturii noastre — creşterea producţiei agricole la hectar, dezvoltarea culturilor de porumb, cartofi, sfecla de zahăr, floarea-soarelui, legume şi plante tehnice, dezvoltarea creşterii animalelor, a viticulturii şi pomiculturii. Este necesar să se demonstreze cu pricepere şi răbdare căile ridicării producţiei agricole. Pentru aceasta utemiştii trebuie să cunoască temeinic problemele agriculturii. Totodată, sub îndrumarea partidului, organizaţiile U.T.M. trebuie să continue să-şi dea aportul la munca de convingere a ţărănimii muncitoare asupra marilor avantaje pe care le are munca executată în comun. Sarcina de a contribui la înfăptuirea operei de colectivizare a agriculturii printr-o muncă temeinică de lămurire a ţărănimii muncitoare, reprezintă o chestiune de onoare căreia organizaţiile U.T.M. trebuie să-i închine forţele.

Lucrarea tov. P. Trofin analizează în continuare sarcinile trasate de partid U.T.M.-ului cu privire la munca politică care trebuie desfăşurată în rîndurile tineretului din comerţul socialist, din şcoli, facultăţi şi institute de învăţămînt superior, din administraţia de stat, precum şi în rîndurile tinerilor creatori din domeniul literaturii şi artei.

O condiţie esenţială pentru succesul muncii de educaţie comunistă, se arată în lucrare, este atragerea tineretului în lupta pentru cucerirea ştiinţei şi tehnicii, pentru însuşirea temeinică a cît mai multor cunoştinţe, pentru ridicarea nivelului ideologic, politic şi cultural al tineretului. De aceasta depinde contribuţia pe care o poate aduce tineretul la lupta pentru construcţia socialismului.

Educaţia comunistă a tineretului presupune educarea lui în spiritul dragostei nemărginite faţă de partidul clasei muncitoare. Cea mai înaltă năzuinţă, cea mai mare cinste pe care o poate avea un utemist este aceea de a fi primit în rîndurile partidului. Numai desfăşurarea cu succes a muncii de educare comunistă a tineretului poate asigura îndeplinirea sarcinii de cinste pe care o are U.T.M.-ul, — aceea de a pregăti cadre tinere, călite pentru gloriosul partid al clasei muncitoare din ţara noastră.

★

Ultimul capitol al lucrării se ocupă de condiţiile necesare pentru ca organizaţiile U.T.M. să-şi poată duce cu succes la îndeplinire, sub conducerea organizaţiilor de partid, sarcinile primite. Este vorba de necesitatea ca, sub conducerea organizaţiilor de partid, organizaţiile U.T.M. să-şi îmbunătăţească munca organizatorică, să facă mai interesantă viaţa de organizaţie.

Conducînd organizaţia comunistă a tineretului, partidul nu cocoloşeşte, nu trece cu vederea lipsurile ei, ci le critică şi o învaţă cum să le lichideze. In expunerea făcută la plenara din aprilie a C.C. al P.M.R., tov. Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că **organizaţiile U.T.M. „au încă foarte serioase slăbiciuni în munca politico-educativă şi organizatorică desfăşurarea în masa de tineri de la întreprinderi, sate, şcoli"**. Organizaţiile U.T.M. trebuie să-şi concentreze eforturile pentru a lichida din rădăcini aceste slăbiciuni. Pentru aceasta ele trebuie în primul rînd să apere ca lumina ochilor principiul conducerii de către partid.

Lucrarea arată că un mijloc însemnat pentru întărirea muncii organizaţiilor utemiste pentru creşterea autorităţii şi influenţei lor în masa tineretului, îl constituie întărirea vieţii interne de organizaţie, prin antrenarea fiecărui utemist în munca obştească, prin respectarea principiilor democraţiei interne şi a principiului conducerii colective, prin desfăşurarea curajoasă a autocriticii şi a criticii de jos, prin aplicarea largă a metodelor de muncă ale organizaţiilor comsomoliste. In jurul organelor de conducere ale organizaţiilor de U.T.M. este necesar, pentru a se intensifica munca de masă, să se formeze un activ larg de utemişti şi tineri, care să crească în activitatea politică de zi cu zi. Munca formală şi zgomotoasă trebuie înlocuită printr-o activitate intensă, de conţinut, perseverentă, fără atmosferă de paradă. Organizaţiile U.T.M. trebuie să ceară ajutorul organizaţiilor de partid în străduinţele lor pentru lichidarea superficialităţii, pentru combaterea sectarismului şi birocratismului, a metodelor de comandă şi manifestărilor de anarhie şi indisciplină. Aceasta va da pe deplin posibilitatea ridicării activităţii politico-educative şi organizatorice a organizaţiilor U.T.M. la nivelul înalt al cerinţelor.

Lucrarea „Partidul, conducătorul Uniunii Tineretului Muncitor" vine să completeze un gol de mult timp resimţit în literatura noastră politică. Pentru activiştii utemişti, pentru comuniştii care activează în organele U.T.M., pentru fiecare utemist în parte, această lucrare constituie un ajutor pentru îmbunătăţirea activităţii de organizaţie, pentru aprofundarea muncii de educaţie comunistă, pentru mărirea contribuţiei aduse de tineretul muncitor la lupta desfăşurată de întregul nostru popor.

M. DULEA

*) „Partidul, conducătorul Uniunii Tineretului Muncitor" de P. Trofin. Editura pentru literatură politică 1954.

Încheierea lucrărilor Conferinței europene a tineretului împotriva tratatelor de la Bonn și Paris

BERLIN 20 (Agerpres). — TASS transmite:

La 19 mai a luat sfîrșit Conferința europeană a tineretului care s-a desfășurat sub lozinca — „împotriva tratatelor de la Bonn și Paris, pentru pace și prietenie între tineretul european".

In ședința de închidere a luat cuvîntul delegatul Bulgariei, I. I. Gheorghiev. Poporul bulgar, a spus el, se pronunță pentru pace și prietenie, împotriva reînvierii fascismului german.

A. Rapohin, conducătorul delegației sovietice, a declarat: Delegații sovietici au venit la conferință animați de aceeași dorință care însuflețește pe toți cei întruniți aici — dorința de a lupta pentru pace în Europa și în întreaga lume, pentru unitatea și independența Germaniei. Forțele agresive intensifică pregătirile de război, construiesc baze militare, împiedică relațiile comerciale și economice între țări. O asemenea politică duce la scindarea lumii în două grupări dușmane, ceea ce agravează primejdia unui nou război mondial.

In numele tineretului creștin din Anglia a luat cuvîntul Milroi. Cu toată deosebirea de convingeri politice și religioase, a spus el, noi considerăm în unanimitate că este necesară realizarea unei înțelegeri reciproce, în lupta împotriva „comunității defensive europene" și împotriva reînvierii militarismului german. Milroi a subliniat că este necesar să se depună o muncă neobosită în scopul realizării unei legături între tineretul din țările europene.

G. Döring (Germania occidentală) a vorbit despre formele luptei tineretului vest-german împotriva remilitarizării și a pregătirilor de război desfășurate de guvernul de la Bonn în Germania occidentală, despre lupta pentru restabilirea unității naționale a poporului german.

In ședința de închidere au mai luat cuvîntul reprezentanții Austriei, Suediei, Franței, Ungariei, Olandei și Norvegiei.

In încheiere, participanții la conferință au adoptat în unanimitate un apel adresat tineretului european.

Cu aceasta, Conferința europeană a tineretului și-a încheiat lucrările.

Intîlnirea lui Ilya Ehrenburg cu scriitorii și cititorii francezi

PARIS 20 (Agerpres). — TASS transmite:

La 19 mai a avut loc o întîlnire între Ilya Ehrenburg și scriitorii și cititorii francezi. Inainte de a lua cuvîntul, Ilya Ehrenburg a fost salutat de Vercors, președintele Comitetului național al scriitorilor francezi și de cunoscutul poet francez Louis Aragon.

Sala a fost plină pînă la refuz. Publicul a ascultat cu multă atenție cuvîntarea lui Ilya Ehrenburg privind activitatea scriitorilor sovietici.

Savanții sovietici cercetează atmosfera de pe planeta Marte

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite:

Astronomii sovietici fac pregătiri pentru cercetarea atmosferei planetei Marte în timpul așa zisei opoziții (aflarea planetei în punctul ceresc opus soarelui) care va avea loc la 1 iulie. In această zi, distanța dintre pămînt și planeta Marte se va scurta pînă la 64 milioane kilometri.

Cu ajutorul aparatelor de cea mai înaltă precizie cu care sînt utilate observatoarele sovietice, oamenii de știință vor supraveghea mișcarea norilor rari și transparenți de pe Marte, vor măsura temperatura solului și presiunea atmosferică în această planetă. Datele obținute vor permite să se precizeze vitezele și direcția vînturilor pe planeta Marte, să se studieze mai amănunțit fenomenele circulației atmosferei de pe această planetă.

Scurte știri

● Răspunzînd întrebărilor ziariștilor, președintele S.U.A., Eisenhower, a declarat în cadrul unei conferințe de presă că el nu poate comunica nimic despre tratativele care au loc la Paris între reprezentanții S.U.A. și Franței cu privire la problema Indochinei. El a repetat însă vechea sa afirmație despre necesitatea așa numitelor „măsuri colective" în Asia de sud-est. „Acest lucru — a declarat Eisenhower — stă la baza politicii S.U.A."

Eisenhower a subliniat posibilitatea creării în Asia de sud-est a unei „alianțe" fără participarea Angliei.

● După cum transmite corespondentul din Geneva al agenției Associated Press, la 18 mai, un purtător de cuvînt al delegației franceze a declarat că Franța și Statele Unite au căzut de acord asupra planului de încheiere a unui pact militar în Asia de sud-est fără să aștepte nici consimțămîntul englezilor, nici încheierea conferinței de la Geneva.

● Biroul Indian de Informații transmite că la 18 mai cele două Camere ale Parlamentului Indiei au aprobat politica externă a guvernului indian.

Primul ministru Nehru a rostit în Camera Superioară a parlamentului o cuvîntare în care a abordat aceleași probleme de care s-a ocupat în cuvîntarea rostită la 15 mai în Camera Inferioară.

● După cum anunță agențiile de presă, Adenauer a fost nevoit să-l recheme pe fostul diplomat nazist Pfeiffer, pe care îl numise recent în postul de observator al Germaniei occidentale pe lîngă Organizația Națiunilor Unite. Guvernul de la Bonn a fost silit să-l recheme pe Pfeiffer în urma puternicilor proteste pe care le-a stîrnit trimiterea la O.N.U. a acestui nazist notoriu.

Secretarul general al O.N.U., Hammerskjoeld, a protestat personal împotriva numirii lui Pfeiffer, care, după cum se știe a ocupat un post de răspundere în ministerul de externe al lui Ribbentrop, fiind chiar decorat de Hitler pentru „merite excepționale".

● După cum relatează de la sediul principal al Organizației Națiunilor Unite corespondentul agenției Associated Press, Statele Unite au informat Organizația Națiunilor Unite că „în prezent ele nu sînt pregătite" să-și achite contribuția la fondul proiectat al Organizației Națiunilor Unite în valoare de 250.000.000 dolari, destinat ajutorării țărilor slab dezvoltate.

„Scînteia tineretului"
Pag. 4-a 21 mai 1954

In jurul conferinței de la Geneva

GENEVA 20 (Agerpres). — Corespondentul special al agenției TASS transmite din Geneva:

Delegațiile celor nouă țări continuă să examineze problema restabilirii păcii în Indochina în cadrul unor ședințe restrînse. Cu toate acestea, unele ziare și agenții occidentale au publicat la 18 și 19 mai dări de seamă amănunțite asupra ședințelor al căror caracter tendențios este bătător la ochi. Aceste „dări de seamă" au menirea de a dezinforma opinia publică, de a prezenta într-o lumină falsă poziția delegațiilor care caută să obțină reglementarea problemei indochineze pe baza recunoașterii drepturilor naționale ale tuturor popoarelor Indochinei.

După prima ședință restrînsă, care a avut loc la 17 mai, agenția franceză France Presse a transmis o informație în care a susținut că șeful delegației sovietice, V. M. Molotov, ar fi „ridicat chestiunea separării problemelor privind Laos și Cambodgia de problema Vietnamului".

Pînă și în rîndul ziariștilor străini cu experiență, care asistă la conferința de la Geneva, această afirmație absurdă a corespondentului agenției franceze a stîrnit nedumerire.

Nimeni nu a uitat declarațiile făcute la ședințele plenare de reprezentanții U.R.S.S. și Republicii Populare Chineze, în care au fost dezvăluite falsitatea și netemeinicia „argumentelor" delegațiilor Franței, S.U.A. și guvernelor marionetă din Laos și Cambodgia, care au încercat să despartă problema privind Khmerul și Patet Lao de problema Vietnamului. Se știe că din punct de vedere geografic statele Vietnam, Khmer și Patet Lao alcătuiesc un întreg și că întrețin între ele strînse relații în toate domeniile. Popoarele acestor trei state indochineze sînt strîns legate între ele prin solidaritatea în lupta pentru eliberarea națională. Se știe că guvernul de rezistență din Khmer, care exprimă voința poporului acestei țări, controlează o mare parte din teritoriul ei și că acolo se înfăptuiesc cu succes transformări democratice. Păturile largi ale populației din Patet Lao sînt strîns unite în jurul guvernului de rezistență care se află în fruntea mișcării de eliberare națională.

Potrivit unor date bine cunoscute, aproximativ jumătate din teritoriul țării este eliberat de sub jugul dominației străine și de sub controlul guvernului marionetă.

Acestea sînt faptele de care în mod vădit nu vor să țină seama reprezentanții Franței, S.U.A. și ai altor cîteva state care participă la discutarea problemei indochineze la Geneva.

Reprezentanții acestor țări au încercat să prezinte guvernele democrate din Khmer și Patet Lao drept niște „fantome", iar mișcarea de eliberare națională a popoarelor din aceste țări drept „invazie" din partea Vietnamului. Această poziție care este contrară faptelor evidente și-a găsit, după cum se știe, oglindirea în propunerile delegației franceze care prevăd discutarea problemei privind Laosul și Cambodgia separat de problema Vietnamului. După cum se știe, V. M. Molotov, subliniind netemeinicia acestei pretenții, a declarat la ședința plenară din 14 mai:

„In proiectul francez se manifestă o subapreciere a luptei de eliberare națională care se desfășoară în Laos și Cambodgia. Or, problema situației din Indochina nu poate fi redusă exclusiv la evenimentele din Vietnam".

Acestea sînt faptele care se referă la poziția diferitelor delegații față de întrebarea dacă problema Laosului și Cambodgiei trebuie să fie discutată separat sau nu de problema Vietnamului. Aceste fapte sînt bine cunoscute și de aceea, ca să ne exprimăm rezervat pe toți i-a surprins modul arbitrar în care corespondentul agenției franceze a tratat faptele, atribuind delegației sovietice propunerea ca „problema Laosului și Cambodgiei să fie despărțită de problema Vietnamului".

Dar amatorii de dezinformare nu se potolesc. De data aceasta, este vorba de comentatorul agenției Reuter, Stanley Priddle. In corespondența sa din Geneva asupra ședinței restrînse din 18 mai a conferinței, el afirmă că „delegațiile occidentale au fost uimite (!) de sprijinul puternic pe care ministrul sovietic al afacerilor externe, Viaceslav Mihailovici Molotov, l-a acordat cererii Vietminului de a se include Laosul și Cambodgia în reglementarea politică generală".

Citind această informație, orice observator care cunoaște cît de cît faptele, este în drept să întrebe: De ce, la drept vorbind delegațiile occidentale „au fost uimite?". Nu cumva corespondentul englez a inventat această „uimire" în scopul de a dezinforma opinia publică, același scop pe care îl urmărea în informația sa din 17 mai și colegul lui francez?

La conferința pentru problema indochineză, reprezentanții U.R.S.S., Republicii Populare Chineze și Republicii Democrate Vietnam luptă pentru realizarea unei hotărîri care să țină seama de interesele legitime ale celor trei state indochineze. Poziția acestor trei delegații este limpede. Ea a fost precizată în repetate rînduri și se bucură de sprijinul tuturor oamenilor, care sînt cu adevărat pentru reglementarea pașnică a problemei indochineze. Iată de ce nu se poate conta pe succesul a tot felul de încercări de a induce în eroare opinia publică în ceea ce privește lucrurile ce se petrec în realitate la ședințele de la Geneva, cu prilejul discutării problemei indochineze.

Declarația reprezentantului delegației R. P. Chineze la Geneva

GENEVA 20 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 19 mai a fost dată publicității următoarea declarație a reprezentantului delegației Republicii Populare Chineze la conferința de la Geneva:

„La 17 mai 1954, delegația S.U.A. a dat publicității la Geneva o scrisoare adresată la 7 mai 1954 Comisiei militare de armistițiu de către membrii suedez și elvețian ai comisiei neutre de supraveghere a armistițiului din Coreea. Potrivit relatărilor presei, Statele Unite au subliniat incapacitatea comisiei neutre de supraveghere de a îndeplini obligațiile care îi revin potrivit acordului de armistițiu din Coreea.

Reprezentantul delegației Republicii Populare Chineze consideră că asemenea afirmații nu corespund faptelor. De la încheierea armistițiului din Coreea au trecut aproape 10 luni. In acest timp, comisia neutră de supraveghere a avut un rol important în sprijinirea aplicării acordului de armistițiu în Coreea. Comisia și-a îndeplinit funcțiunile de supraveghere în diferite puncte de acces situate în spatele frontului din Coreea de nord și de sud și în alte regiuni din afara zonei demilitarizate, conform prevederilor acordului de armistițiu în Coreea. Nu se poate nega aportul și utilitatea comisiei neutre de supraveghere în sprijinirea aplicării acordului de armistițiu în Coreea.

Este adevărat că în activitatea ei, comisia neutră de supraveghere s-a lovit de greutăți. Aceste greutăți au fost însă provocate de încălcările repetate ale acordului de armistițiu din Coreea săvîrșite de comandamentul Națiunilor Unite. Este îndeobște cunoscut că după armistițiu, comandamentul Națiunilor Unite a reținut cu forța peste 21.000 de prizonieri de război coreeni și chinezi și a introdus în repetate rînduri în Coreea material de război pentru echiparea trupelor lui Li Sîn Man.

Acest lucru a creat în mod inevitabil dificultăți serioase în activitatea comisiei neutre de supraveghere. In rapoartele lor, prezentate comisiei militare de armistițiu la 15 și 30 aprilie anul curent, membrii polonez și cehoslovac ai comisiei neutre de supraveghere a armistițiului au enumerat o serie de fapte dovedind că comandamentul Națiunilor Unite este acela care a îngrădit activitatea echipelor neutre de inspecție în Coreea de sud creîndu-le piedici. Comandamentul Națiunilor Unite, pentru a trimite cu forța clicii reacționare a lui Cian Cai-și prizonierii de război chinezi, reținuți împotriva voinței lor, nici n-a permis echipelor neutre de inspecție să-și îndeplinească obligațiile obișnuite în portul Incion. După cum rezultă din listă, potrivit datelor confirmate, citate în rapoartele sus menționate, Comandamentul Națiunilor Unite a introdus în Coreea, după încheierea armistițiului, un mare număr de avioane de luptă și tunuri. Acest lucru nu poate fi negat.

Partea coreeano-chineză din comisia militară de armistițiu a dat în repetate rînduri răspunsuri amănunțite la afirmațiile făcute de membrii suedez și elvețian ai comisiei neutre de supraveghere a armistițiului în scrisoarea lor din 7 mai 1954 adresată comisiei militare de armistițiu.

Reprezentantul delegației R. P. Chineze consideră că în acest moment, cînd conferința de la Geneva caută o cale pentru reglementarea pașnică a problemelor coreeană și indochineză, răspîndirea unor declarații cu privire la incapacitatea comisiei neutre de supraveghere a armistițiului în Coreea de a-și îndeplini obligațiile, urmărește scopul vădit de a împiedica activitatea comisiei neutre de supraveghere și realizarea unui progres în lucrările conferinței de la Geneva.

„Viitorul se află în mîinile noastre"

Răsfoind revista „Tineretul lumii" nr. 4 — 1954

Desigur, și tu cititorule, nu odată te-ai indignat aflînd cu ce calomnii încearcă unii scribi ai ziarelor monopolurilor, crainici ai posturilor de radio imperialiste sau „personalități" binecunoscute prin ura lor împotriva păcii să împroaște tineretul. Pe cine, de pildă, vrea să lege la ochi acel ziarist american care caracterizează tineretul drept „o generație pierdută care nu are drapel și nici nu luptă pentru vreo cauză"? Dacă scriind aceste rînduri vizează milioanele de tineri din întreaga lume, luptători pentru o viață creatoare și fericită, se înșeală amarnic crezînd că se va găsi măcar un om cu inima cinstită care să-l aprobe. Căci, fie că trăiește în țările nordice, de-a lungul Ecuatorului sau în zonele temperate, tînăra generație este însuflețită de o mare și nobilă cauză: pacea. In numele acestei cauze ea își dedică toată puterea de muncă, talentul și imaginația sa.

Iată, să deschidem împreună numărul 4 (aprilie 1954) al revistei „Tineretul lumii" și vom găsi rînduri minunate despre diferiți reprezentanți ai tinerei generații care-și aduc din plin contribuția lor în societate, muncind, creînd și luptînd pentru un scop înalt și drept. Astfel îl vom cunoaște pe tînărul poet egiptean Abdul Rahman Așarkawi. El este membru al Consiliului Național al Partizanilor Păcii din Egipt și a participat la multe întîlniri internaționale pentru pace. Poporul său, tineri și bătrîni, îi recită cu plăcere versurile care inspiră încredere și dragoste de viață:

„Dacă voi aveți bomba atomică pentru a distruge,
Noi avem sacrificiul,
Noi folosim energia atomică pentru a construi
Avem toată capacitatea noastră creatoare,
toate zilele ce vor veni și
toată istoria prosperității noastre".

Revista „Tineretul lumii" ne-o prezintă și pe tînăra savantă sovietică C. Kozlovskaia. Ea a efectuat o analiză comparativă a structurii interioare și a compoziției planetelor: Marte, Venus, Mercur și Luna. Eminenți savanți din întreaga lume, au primit cu mult interes rezultatele muncii științifice, pline de avînt, ale tinerei savante din Uniunea Sovietică. Iată mai departe rînduri despre Yves Montand, cel mai popular cîntăreț al poporului francez, despre Robert Mc. Innes, membru al districtului Kilburnie din Scoția, Nguyen-ti-Sien, primă eroină a Vietnamului, Ferenc Puskas, unul din cei mai buni fotbaliști din lume, Enriquo Gouzeles Mantici, dirijor din Cuba, Barbara Taylor, baletistă din Australia și despre alți tineri care reprezintă cum spune un titlu din revistă „milioane ca noi".

Pe bună dreptate editorialul acestui număr al „Tineretului lumii" arată: „In fabrici și pe ogoare, tinerii pot fi găsiți muncind cu hotărîre alături de vîrstnici. Priviți în școli și în universități și-i veți găsi studiind cu seriozitate, străduindu-se să stăpînească cunoștințele acumulate de oameni, duceți-vă pe stadioane sau chiar pe micile terenuri virane, și-i veți vedea făcînd sport. Ascultați vocile lor cîntînd".

Și revista — publicînd articolele „Varșovia nouă — orașul păcii" și „Cînd vorbim despre pace, ne gîndim la construcții" — ne aduce vești despre tineri, ca zidarul polonez Boleslav Olechne, distins cu patru diplome de merit și insigna de bronz de „muncitor de elită" sau sondorul Chiang Pei-ning, în vîrstă de numai 19 ani și totuși cunoscut ca „muncitor model" în întreaga Chină.

Ce contrast între viața și munca acestor tineri care culeg din plin roadele străduințelor lor patriotice și cea a unor tineri ca danezul Jens Peterson sau algerianul Louahem Saci, siliți să lupte din greu pentru a-și asigura existența dar neclintiți în hotărîrea lor de a-și făuri un trai demn! De aceea atît în articolul lui Jens Peterson „Vrem propriul nostru pămînt" cît și în scrisoarea lui Louahem Saci „Viața unui tînăr docher", vom găsi aceeași nădejde în ziua de mîine după cum și scrie tînărul algerian: „Avem încredere în forțele noastre și vom ști să ne realizăm speranțele".

Citind numărul 4 al revistei „Tineretul lumii" ne facem o imagine cuprinzătoare a activității tinerei generații în toate colțurile globului. Din articolul „Universitatea franceză trebuie să trăiască" aflăm că studenții francezi sînt angajați în mișcarea de opoziție față de politica dăunătoare practicată de guvernul țării lor în ce privește problema învățămîntului. Autorul articolului arată, de pildă, că în Paris pentru 58.000 de studenți sînt exact 2.050 locuri în bibliotecile universitare; clădirile institutelor nu mai corespund, laboratoarele sînt insuficient înzestrate, lipsesc piesele de schimb, materiale pentru lucrări practice etc. Mulți studenți trebuie să se angajeze să lucreze în afara studiilor lor — ca portari, paznici de noapte, îngrijitori de copii etc. — pentru a strînge banii necesari taxelor în continuă creștere.

Din corespondența „Nu vom ceda niciodată" — înfățișînd lupta tineretului iranian pentru libertate și democrație, din reportajul „Solidaritate activă cu tineretul spaniol" — oglindind aspecte din acțiunile pline de eroism întreprinse de tinerii patrioți din Spania, din poemul „Vrem să trăim" al australianului Clem Millward, se desprinde cu tărie amploarea și forța mereu crescîndă pe care o capătă mișcarea tineretului democrat în întreaga lume.

Această mișcare se desfășoară sub semnul unității. Mai mulți tineri printre care: Samson N. N. Asemato, membru al Consiliului Național al Nigeriei și Camerunului, Li Sho Pao, secretar general al Comitetului Național al Y.M.C.A. din China, Helge Blom Pedersen, membru al „Tineretului Norvegian Good Templar", Yves Grenet, catolic, Emo Egoli, secretar general al Tineretului Socialist din Italia și alții, semnează în paginile „Tineretului lumii" declarații în care-și exprimă sincera lor credință în posibilitatea realizării unității tineretului iubitor de pace, indiferent de părerile lui politice sau religioase. Sau cum scrie Li Sho Pao:

„Fie ca toate părerile și credințele,
Să se unească într-un vers puternic,
Pe care mîna păcii l-a scris,
Pe răbojul timpului nostru !".

L. G.

Prînzul oferit de V. M. Molotov în cinstea lui A. Eden

GENEVA 20 (Agerpres). — TASS transmite:

La 20 mai, V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., a oferit un prînz în cinstea lui A. Eden, ministrul afacerilor externe al Marii Britanii.

Impotriva „comunității defensive europene"

PARIS 20 (Agerpres). —

La 19 mai a avut loc o ședință a Comisiei pentru afacerile externe a Adunării Naționale, la care s-a hotărît ca Comisia să se pronunțe asupra raportului lui Jules Moch, în care, după cum se știe, el propune să se respingă tratatul de la Paris.

Potrivit relatărilor ziarului „L'Humanité", acei membri ai comisiei, care sprijină înarmarea Germaniei occidentale au încercat să tergiverseze la maximum adoptarea acestei hotărîri de către comisie sau cel puțin s-o amîne pînă la încheierea congresului partidului socialist. Astfel, Coste Floret (M.R.P.) a propus ca pînă la adoptarea unei hotărîri, comisia să-l asculte pe Pleven, ministrul apărării naționale. Această propunere, făcută în scopul de a amîna adoptarea unei hotărîri de către comisie, a fost respinsă cu 23 voturi.

Deputatul Isorni a propus ca comisia să nu treacă la vot pînă la publicarea „condițiilor preliminare legate de rezolvarea problemei Saar-ului". Și această propunere a fost respinsă cu majoritate de voturi.

★

PARIS 20 (Agerpres). —

Agenția France Presse anunță amînarea pentru o dată ulterioară a ședinței președinților grupurilor parlamentare din Adunarea Națională franceză, care potrivit hotărîrii adoptate de Consiliul de Miniștri din 12 aprilie, fusese fixată pentru 18 mai și care avea drept scop să examineze măsura în care au fost îndeplinite condițiile prealabile cerute de unii deputați în vederea ratificării acordurilor de la Bonn și Paris.

Potrivit relatărilor aceleiași agenții, atît partidul M.R.P. cît și celelalte grupări favorabile armatei europene au fost nevoite să consimtă la această amînare pentru a nu întări și mai mult ostilitatea Adunării Naționale și a celor mai largi pături ale opiniei publice față de acest proiect și față de guvern.

Ce declară fostul comandant al fortăreței Dien Bien Fu

PEKIN 20 (Agerpres). — Agenția Vietnameză de Informații transmite declarația generalului de brigadă de Castries, fostul comandant al fortăreții Dien Bien Fu, luat prizonier de Armata Populară Vietnameză.

Vorbind despre ultimele zile de rezistență ale fortăreței franceze, generalul de Castries a spus: „Ne-am pus speranțele într-o mică porțiune a aerodromului aflată încă sub controlul trupelor noastre. Dar după ce Armata Populară Vietnameză a ocupat întreg aerodromul, speranța noastră s-a transformat în disperare. Comandamentul suprem francez ne-a dat instrucțiuni să ieșim din încercuire și să ne retragem spre Patet Lao și să părăsim astfel cîteva mii de soldați răniți la Dien Bien Fu.

Comandamentul fortăreței a cerut atunci părerea ofițerilor francezi din diferite unități, dar aproape toți au răspuns că calea pentru o retragere fusese de mult tăiată. Moartea pîndea pe cei care ar fi încercat să fugă de la Dien Bien Fu. Era mai bine să rămînem pe loc. Oamenii aveau mai multe șanse de a scăpa cu viață".

Generalul de Castries a continuat:

„Apoi au venit ultimele cîteva zile și nopți de groază. Nu puteai scoate capul din cauza îngrozitorului bombardament al artileriei vietnameze. Infanteria vietnameză a lansat cel mai violent atac. Intregi companii și chiar batalioane franceze au fost distruse. Din cele șase batalioane din al 9-lea grup mobil au rămas numai trei companii.

Timp de trei zile și trei nopți majoritatea soldaților din unitățile noastre de la Muonghtanh nu au putut dormi. Cum puteau continua lupta într-o asemenea situație?

In după amiaza zilei de 7 mai, artileria noastră a devenit inutilă în momentul în care trupele Armatei Populare Vietnameze au trecut rețelele de sîrmă ghimpată.

La cererile noastre disperate de ajutor, generalul Cogny a răspuns din Hanoi că comandamentul suprem francez nu ne poate acorda nici un ajutor și ne dă libertate de acțiune".

La Dien Bien Fu

Din ordinul de zi dat de generalul Navarre: „...apărarea Dien-Bien-Fu-ului a dat corpului expediționar... un nou motiv de mîndrie..."

Cum arată „mîndria" la fața locului...

Desen de EUG. TARU

Colonialiștii francezi împiedică din nou evacuarea răniților francezi de la Dien Bien Fu

ȘANHAI 20 (Agerpres). —

Agenția Vietnameză de Informații anunță că după trei zile de întrerupere unilaterală a evacuării prizonierilor de război francezi răniți de la Dien Bien Fu, comandamentul suprem al corpului expediționar francez a trimis la 19 mai o delegație în frunte cu profesorul Huard pentru a se întîlni la Dien Bien Fu cu o delegație a Inaltului Comandament al Armatei Populare Vietnameze. Profesorul Huard a înmînat colonelului Kao Van Han, șeful delegației Armatei Populare Vietnameze, o scrisoare din partea comandamentului corpului expediționar francez, în care anunță în mod oficial că armata franceză nu se va conforma condițiilor propuse de Huard la 13 mai și aprobate la 14 mai de generalul Cogny, comandantul trupelor franceze din Vietnamul de nord. In scrisoarea sa, comandamentul suprem francez face noi propuneri care n-au nimic de a face cu evacuarea răniților de la Dien Bien Fu.

Colonelul Kao Van Han a subliniat delegației franceze că aceste propuneri abstracte ale comandamentului francez urmăresc să împiedice evacuarea răniților. Colonelul Kao Van Han a declarat de asemenea că în ciuda încălcării din partea comandamentului francez a acordului realizat anterior, în așteptarea unui răspuns oficial din partea Inaltului comandament al Armatei Populare Vietnameze la noile propuneri franceze, delegația înaltului comandament al Armatei Populare Vietnameze, acționînd în conformitate cu politica umanitară a președintelui Ho Și Min față de prizonierii de război și față de răniți, este gata să permită evacuarea prizonierilor de război răniți cu ajutorul helicopterelor și a avioanelor ușoare de transport.

Apoi, colonelul Kao Van Han a îngăduit delegației franceze să transporte 19 prizonieri de război răniți. Prizonierii de război răniți, care de cîteva zile așteptau pe aerodromul de la Dien Bien Fu să fie evacuați, au fost profund indignați de atitudinea comandamentului francez și și-au exprimat recunoștința față de Inaltul comandament al Armatei Populare Vietnameze pentru politica sa umanitară.

Precizările înaltului comandament al Armatei Populare Vietnameze

ȘANHAI 20 (Agerpres). — Agenția Vietnameză de Informații transmite:

La 18 mai, reprezentantul înaltului comandament al Armatei Populare Vietnameze a făcut o declarație în legătură cu încălcarea acordului preliminar cu privire la evacuarea prizonierilor de război răniți de la Dien Bien Fu de către comandamentul suprem al corpului expediționar francez din Indochina.

In declarație se spune printre altele:

Imediat după eliberarea fortăreței Dien Bien Fu de către Armata Populară Vietnameză, delegația Republicii Democrate Vietnam la conferința de la Geneva, urmînd politica umanitară a președintelui Ho Și Min și a guvernului Republicii Democrate Vietnam față de prizonierii de război inamici răniți, a declarat că este gata să elibereze prizonierii de război francezi grav răniți de la Dien Bien Fu. Incă înainte de propunerea comandamentului suprem al corpului expediționar francez, înaltul comandament al Armatei Populare Vietnameze a manifestat inițiativă comunicînd comandamentului francez că e gata să elibereze prizonierii de război francezi grav răniți de la Dien Bien Fu.

Este vorba de eliberarea unilaterală a răniților în conformitate cu politica umanitară a guvernului Republicii Democrate Vietnam, iar nu de un schimb de prizonieri de război sau de răniți.

La 13 mai comandamentul suprem al corpului expediționar francez a trimis o delegație condusă de profesorul Huard pentru a discuta condițiile evacuării răniților francezi la Hanoi. Avînd în vedere starea actuală a aerodromului de la Dien Bien Fu și posibilitățile lui, delegația comandamentului francez a propus ca răniții să fie evacuați cu helicoptere și cu avioane ușoare. In aceeași propunere, comandamentul suprem francez a promis să înceteze bombardamentele în regiunea Dien Bien Fu pe o rază de 10 km, precum și de-a lungul șoselei nr. 41, dintre Dien Bien Fu, Tuanjiao și Sonla.

La 14 mai, delegația franceză a sosit la Dien Bien Fu și a comunicat că aceste condiții au fost acceptate de generalul Cogny în numele generalului Navarre și a înmînat delegației înaltului comandament vietnamez un document oficial conținînd aceste propuneri, semnat de generalul Cogny. Chiar din momentul sosirii delegației comandamentului suprem francez la Dien Bien Fu la 14 mai, delegatul înaltului comandament al Armatei Populare Vietnameze la Dien Bien Fu a respectat condițiile asupra cărora cele două părți au căzut de acord și a trimis la 14 mai un număr de prizonieri de război francezi răniți pe aerodromul de la Dien Bien Fu pentru a putea fi evacuați cît mai repede la Hanoi. Avioanele franceze nu au sosit însă la 15 mai.

La 16 mai, în locul avioanelor pentru evacuarea răniților, care așteptau pe aerodrom, să fie evacuați, comandamentul suprem francez a trimis o nouă delegație. Această delegație a prezentat noi propuneri prevăzînd printre altele repararea aerodromului pentru a face posibilă aterizarea avioanelor de transport și condiții modificate pentru activitatea avioanelor franceze în regiunea șoselei nr. 41.

In momentul cînd comandamentul suprem al Armatei Populare Vietnameze studia noile propuneri, comandamentul suprem al corpului expediționar francez a declarat la 17 mai că anulează acordul cu privire la evacuarea răniților. Șase ore după ce postul de radio al forțelor armate franceze din Indochina „Hirondelle" a transmis declarația mai sus amintită, în noaptea de 17 spre 18 și în dimineața zilei de 18 mai bombardierele franceze și-au reluat activitatea în regiunea Sonla-Fuan-Jiao, în timp ce armata populară vietnameză acorda toată îngrijirea prizonierilor de război francezi răniți la Dien Bien Fu.

Inaltul comandament al Armatei Populare Vietnameze demască în fața opiniei publice mondiale cinicile acte de încălcare de către comandamentul suprem al corpului expediționar francez a acordului cu privire la evacuarea răniților de la Dien Bien Fu.

Trebuie amintit că în urma atacurilor efectuate de avioanele franceze la 18 mai, asupra unui punct situat la 6 km. depărtare de Sonla au fost omorîți 15 răniți din corpul expediționar francez. Inaltul comandament al armatei populare vietnameze declară că dacă vreun membru al Legiunii străine sau vreun nord-african va fi omorît sau va fi rănit în urma atacurilor săvîrșite de avioanele franceze asupra șoselei nr. 41 și nr. 30, comandamentul suprem al corpului expediționar francez va purta întreaga răspundere în fața corpului expediționar francez și a poporului francez.

Inaltul comandament al Armatei Populare Vietnameze declară din nou că în ciuda actelor de încălcare a acordului săvîrșite de către comandamentul suprem francez, Armata Populară Vietnameză continuă să ducă politica umanitară a președintelui Ho Și Min și a guvernului Republicii Democrate Vietnam față de prizonierii de război și este gata să studieze noi propuneri din partea comandamentului suprem francez pentru a accelera evacuarea răniților de la Dien Bien Fu.

Inaltul comandament al Armatei Populare Vietnameze permite comandamentului suprem francez să-și transporte răniții în conformitate cu condițiile asupra cărora au căzut de acord cele două părți și îngăduie de asemenea aducerea de provizii și medicamente așa cum a propus comandamentul suprem francez.

Spectacole

VINERI 21 MAI 1954

CINEMATOGRAFE: Patria, M. Gorchi, Gh. Doja: Intreceri vesele, vineri 13; **Republica, București, Infrățirea între popoare:** Vassa Jeleznova; **I. C. Frimu:** Flacări deasupra Asiei; **Elena Pavel, Al. Popov, Vergu, 23 August:** Epoleții purpurii; **Lumina:** Nu-i pace sub măslini; **Victoria:** Scuturierul și cenușereasa; **Timpuri Noi:** Diversitatea lumii vegetale, Jurnal romînesc, Jurnal sovietic, Inspirație, Cocoșelul și găinușa; **8 Martie:** Fluviul Huai trebuie îmblînzit; **V. Roaită:** Agentul secret; **Cultural:** Suspine pe stradă; **Unirea:** Curcubeul; **C. David:** Răpirea; **Al. Sahia:** Pulberea argintie; **Flacăra:** Nicholas Nickleby; **T. Vladimirescu:** Fiica regimentului; **Arta:** Povestea micului cocoșat; **Miorița:** Nunta cu zestre; **Moșilor:** Boier cu orice preț; **Donca Simo:** Omul cu 1000 de fețe; **Ilie Pintilie:** Keto și Kote; **Popular:** Fata cu părul cărunt; **1 Mai:** Maeștrii baletului rus; **Volga:** Republica Populară Romînă; **M. Eminescu:** Spre cer; **8 Mai:** Profesorul de dans; **Libertății:** Schubert; **N. Bălcescu:** Trenul merge spre răsărit; **Rahova:** Ana Suzana; **O. Bancic:** Inimi de oțel.

REDACȚIA: București Piața Scînteii Tel. Nr. 7.61.00 DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.